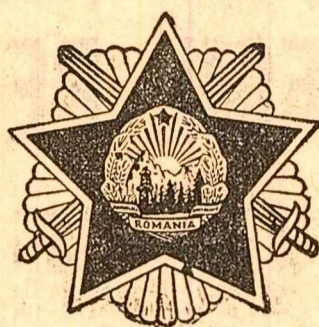

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7145

Vineri 28 octombrie 1966

6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

- În legătură cu proiectul legii pensiilor (întrebări și răspunsuri)
- Pentru ce sînt făcute normele de securitate a muncii?

- Drum larg tehnologiilor moderne
- Două prețioase contribuții monografice
- După campionatul mondial feminin de șah

GÎNDIRE VIE, SPIRIT CREATOR ÎN PROPAGAREA ȘI ÎNFĂPTUIREA POLITICII PARTIDULUI

În viața ideologică a partidului nostru începea anul nou al studiului în cercurile și cursurile de partid reprezentînd un important eveniment. Învățămîntul de partid ocupă un loc de seamă în activitatea partidului nostru, ca mijloc deosebit de important de răspîndire a cunoștințelor politice și ideologice, de ridicare a nivelului de conștiință al membrilor de partid și al maselor de oameni ai muncii. Conducerea partidului acordă o mare atenție activității teoretico-ideologice, creșterii continue a nivelului propagandei, corespunzător înaltelor cerințe și exigențe ale actualei etape de desăvîrșire a construcției socialiste.

LA ÎNCEPUT DE AN ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE PARTID

avînt al culturii, științei, artei și învățămîntului. Pe baza dezvoltării economiei crește nivelul de trai al poporului, se aplică măsuri pătrunse de adîncul umanism propriu

orînduirii noastre față de cel ce muncește, ca și față de cel care și-l face datorită față de societate. Ca rezultat al tuturor transformărilor sociale, națiunea noastră socialistă cunoaște o continuă înflorire, afirmîndu-se în plenitudinea forțelor sale creatoare, s-a sudat trainic unitatea întregului popor, a tuturor oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate, se întărește continuu rolul conducător al partidului.

Tocmai asemenea probleme, reflectînd principalele procese ale noastre, trebuie să formez obiectul studiului, să fie dezbătute și aprofundate în învățămîntul de partid.

(Continuare în pag. a II-a)

Dezvoltarea colaborării între țările din Balcani — contribuție la cauza păcii

Interviul acordat de tovarășul Ion Gheorghe Maurer delegației oficiale de ziariști greci

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a acordat un interviu delegației oficiale de ziariști din Grecia care a făcut recent o vizită în țara noastră, la invitația ministrului afacerilor externe.

Publicăm mai jos răspunsurile tovarășului Ion Gheorghe Maurer la întrebările ziariștilor greci.

INTREBARE: În ce fază se găsesc relațiile greco-române în momentul de față, după recenta dvs. vizită în Grecia și după semnarea acordurilor greco-române? Care este spiritul care, de o parte și de cealaltă, domnește cu privire la aplicarea lor?

RĂSPUNS: Permiteți-mi să subliniez și cu această ocazie că între poporul român și poporul grec există legături tradiționale de prietenie, care au fost cimentate

de-a lungul veacurilor printr-o permanentă circulație de valori materiale și spirituale.

Ca o expresie a dorinței comune a popoarelor noastre de a dezvolta necontenit legăturile lor reciproce, am avut recent ocazia de a face o vizită oficială în Grecia la amabila invitație a guvernului dv.

Păstrînd o plăcută amintire primirii cordiale care mi s-a făcut în țara dv. și arătîndu-ne satisfăcuți de rezultatele convorbirilor pe care le-am avut cu Majestatea Sa Constantin, regele elenilor, cu excelența sa domnul prim-ministru Stephanos Stephanopoulos și cu ceilalți distinși demnitari greci, exprimăm încă odată mulțumiri pentru atenția deosebită și care gazdele ne-au înconjurat. Așteptăm cu un deosebit interes vizita pe care excelența sa domnul prim-ministru Stephanos Stephanopoulos și domnul Ioannis Tombas, ministrul afacerilor externe, urmează s-o facă în România. La rîndul nostru, ne vom strădui ca vizita în România a înalților noștri oaspeți să fie cît mai agreabilă și folositoare dezvoltării relațiilor prietenești dintre țările noastre.

Ca o expresie a dorinței celor două guverne de a așeza relațiile dintre țările noastre pe fundamentul trainic al principiilor respectului mutual, al suveranității și independenței, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, am procedat împreună la încheierea unui grup de acorduri, care inaugurează o etapă nouă în relațiile dintre România și Grecia.

În prezent instituțiile române de resort sînt preocupate de concretizarea prevederilor acordurilor

semnate la Atena, pentru a se putea trece într-un termen cît mai scurt la realizarea lor.

INTREBARE: Cum vedeți dv. evoluția situației în spațiul nostru geografic în spiritul destinderii care este cultivat atât de Grecia cît și de România și al tendinței lor pentru o pacificare generală?

RĂSPUNS: Consolidarea păcii și dezvoltarea colaborării în Balcani reprezintă o cauză vitală comună pentru popoarele din această regiune geografică. Avînd permanent în atenție acest deziderat, România militează cu consecvență pentru dezvoltarea colaborării cu fiecare țară din Balcani. În acest sens, guvernul român a făcut cunoscuta sa propunere pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, iar la cea de-a XX-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. împreună cu alte state europene a prezentat proiectul de rezoluție privind „Acțiunile pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene aparținînd unor sisteme sociale diferite”, care a fost adoptat în unanimitate.

(Continuare în pag. a V-a)

Cablu electric subfluvial

Pe Dunăre, nu departe de orașul Galați, a fost lansat tot un cablu electric subfluvial al liniei de 110 kV Galați-Măcin. De fapt este vorba de patru cabluri — trei formînd circuitul liniei și unul de rezervă — fiecare în lungime de 1 300 metri, care vor face legătura între cei doi afluenți pe malurile Dunării. Noua sursă de energie electrică va alimenta cantelele de hidroameliiorații și de irigații din zona Măcin.

(Agerpres)

Azi sosește în țara noastră primul ministru al Iranului Amir Abbas Hoveida

Astăzi sosește la București excelența sa domnul Amir Abbas Hoveida, primul ministru al Iranului, împreună cu soția, care, la invitația președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, va face o vizită oficială de 7 zile în Republica Socialistă România.

Amir Abbas Hoveida s-a născut la 18 februarie 1919 la Teheran. A urmat studiile secundare la liceul Beirut, iar cele superioare la universitățile din Paris și Bruxelles, fiind licențiat în științe economice, politice și istorice.

În anul 1943, Amir Abbas Hoveida a intrat în diplomatie independentă diferite funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Străine al Iranului și la oficii diplomatice din străinătate.

Între anii 1951—1957, el a condus diferite departamente în cadrul unui oficiu al O.N.U., ulterior a ocupat înalte posturi în economia țării sale. În martie 1964, Amir Abbas Hoveida a fost numit ministru de finanțe și în ianuarie 1965 devine prim-ministru al Iranului.

Legăturile dintre popoarele române și iraniane au o vechie și îndelungată tradiție. În ultimul timp de vizite la nivel înalt, care au adus o contribuție de seamă la dezvoltarea relațiilor dintre România și Iran. În mai 1966, șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, a vizitat Republica Socialistă România, iar în octombrie

1965 și iulie 1966, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a făcut vizite în Iran.

Colaborarea economică dintre cele două țări cunoaște în prezent o desfășurare fructuoasă.

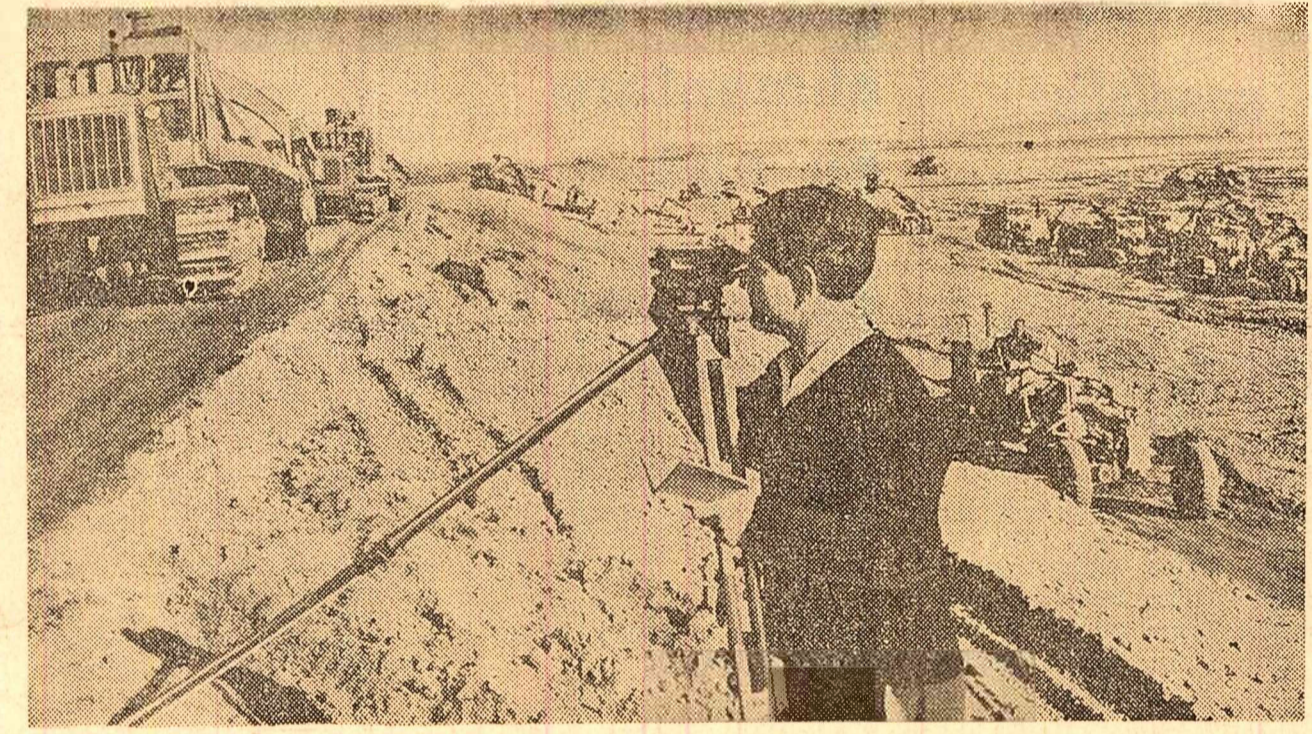
Vizita în România a Excelenței Sale Domnului prim-ministru Amir Abbas Hoveida va constitui un nou și important pas pe linia dezvoltării relațiilor dintre Republica Socialistă România și Iran.

Urăm un călduros bun venit primului ministru al Iranului!

Telegramă

Președintele Iosip Broz Tito a adresat tovarășilor Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, și Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, următoarea telegramă, de la bordul avionului:

Zburînd peste teritoriul țării dumneavoastră, la înălțimea din India, permiteți-mi să transmit încă o dată cele mai cordiale salutări și cele mai bune urări poporului român prieten și dumneavoastră personal.

Șantierul de hidroameliiorații Albița — Fălcu, regiunea Iași. Aici se înalță un dig lung de zeci de km, care va feri de inundații o mare suprafață de teren

Foto. Gh. Vințilă

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

ERUDIȚIE

Ion BIBERI

OPINII

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării noastre de la sfîrșitul secolului trecut și începutul celui prezent, Titu Maiorescu, care declara cu sinceritate că „nu se mai ține la curent” cu noile manifestări ale studiilor universitare cunoscut la peste zece miliarde de ani lumină, unea cu rachete spațiale interplanetare, pătrînd înaintea atomului, amănunțesc formele fizico-chimice ale însușirilor ereditare, unica planetă prin comunicații instantanee, înconjură pămîntul cu o salbă din ce în ce mai numeroasă de sateliți artificiali, explozează adîncimile mării și vastitatea spațiului aerian, descifrează cu ajutorul mașinilor de calcul scrierile populațiilor dispărute de secole și milenii, folosesc în fiecare zi noi energii ale naturii, se pregătesc să fertilizeze deșerturile și să facă potabilă apa mării, într-un neînțeles și neobosit avînt al cunoașterii și progresului.

În ultimul douăzeci de ani, au apărut noi discipline științifice, s-au afirmat noi metode de cercetare, s-au descoperit noi energii. Care este poziția intelectualului de astăzi față de acest neînțeles progres, care schimbă, sau, mai exact, amănunțeste fața lumii la fiecare doi-trei ani, sub influența accelerării ritmului dezvoltării științifice?

Între formația intelectuală și omul de astăzi și spiritul în care s-au înțeles problemele culturale în intelectualii generațiilor trecute există o profundă deosebire de structură. Cauza trebuie căutată, fără îndoială, în nevoia de adaptare la progresul din ce în ce mai rapid al științei și vieții contemporane.

Omul generațiilor trecute trăia într-o lume cu evoluție lentă; progresul științifico-industrial se deslășura într-un ritm încetinit și, adeseori, un intelectual, care-și terminase școala cu patruzeci de ani în urmă, avea îndestulătoare cunoștințe pentru a se putea orienta în viața științifică a contemporanității; cărturarul timpurilor trecute doborâșise, pentru tot restul vieții, un fond de cunoștințe care nu se cerea decât uneori improspătat. Este caracteristică, în această privință, măturătoarea repetată a unuia dintre personalitățile spirituale ale țării

ÎN LEGĂTURĂ CU PROIECTUL LEGII PENSILOR

TOMA A. DIACONESCU, BUSTENI, STR. ALUNIS 1: Pensionarii I.O.V.R. vor beneficia de prevederile hotărârii de majorare a pensilor?

RĂSPUNS: Da. Pensionarii invalizi și accidentați de război, ofițeri și subofițeri, precum și urmașii acestora, vor beneficia de aceeași majorare ca și pensionarii de asigurări sociale. Pensile invalizilor și accidentaților de război cu grade inferioare, precum și ale urmașilor acestora, vor fi majorate în medie cu 25 la sută.

TON APOSTOL, IAȘI: Am muncit la C.F.R. timp de 42 de ani și am fost pensionat acum câteva luni pe baza unui salariu mediu tarifar de 1.850 lei lunar. Pensia rezultată din calcul, potrivit decretului nr. 292/1959 a fost de 1.415,50 lei. Am beneficiat însă de entantumul maxim al pensiei admis de vechea lege — 1.200 lei lunar. Ce pensie mi se va stabili cu începerea de la 1 Ianuarie 1967?

RĂSPUNS: Potrivit Hotărârii Plenarei C.C. al P.C.R., pensionarii a căror pensie, rezultată din calcul și menționată în decizia de pensionare, depășește suma de 1.380 lei, vor primi pensia rezultată din calcul. Deci pensia dv. se va majora de la 1.200 lei, la 1.415,50 lei (rotunjit la 1.416 lei) începând cu data de 1 Ianuarie 1967.

FLOREA MIRCEA, BUCUREȘTI, STR. DUNĂVĂȚ 55: Am o pensie bună ca pensionar de invaliditate gradul II, dar doresc să mă muncesc. În ce condiții voi putea cumula salariul cu pensia în întregime?

RĂSPUNS: Proiectul de lege prevede în art. 61, alineatul 3, că pensionarii de invaliditate gradul I și II, care au recomandarea organelor de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă pentru prestarea unei activități cu caracter reformatant, vor primi, pe timpul cât sînt încadrați în muncă, pensia în întregime.

NICOLAE MIRCESCU, COM. PITARU — RAYONUL TITU: Fratele meu a înecat activitatea salariată cu puțin timp înainte de împlinirea vechimii integrale (25 de ani). El a decedat înainte de împlinirea vârstei de pensionare. Soția lui va putea cere pensie de urmaș?

RĂSPUNS: Nu, deoarece cel decedat nu era pensionar sau salariat la data decesului și nici nu avea vechimea necesară pentru acordarea pensiei integrale pentru limită de vîrstă.

MARIA COSTEA, BUCUREȘTI, STR. CĂPRIORĂREI 54 A: În ce grup de muncă mă voi încadra, dacă lucrez ca sudor electric de 23 de ani în aceeași loc de muncă? Voi putea cere pen-

Publicăm în continuare răspunsuri la întrebările adresate redacției de către cititorii pe marginea noului proiect de lege a pensilor.

sie la vîrsta de 52 de ani, așa cum se stabilește pentru grupa a II-a de muncă?

RĂSPUNS: Locurile de muncă ce se vor încadra în grupa I sau a II-a de muncă vor fi reglementate ulterior și vor fi publicate o dată cu legea.

ELISABETA MOCANU — BUCUREȘTI: Care va

chinea, adică 120 lei (1.000 x 12%). Pensia de invaliditate de gradul II se calculează din cuantumul pensiei de invaliditate de gradul I, prin aplicarea procentului de 85%. Deci pensia la care ați avea dreptul ar fi de 569,50 lei (rotunjit 570 lei).

SOFIA STĂNESCU, STR. RODNEI 68, TIR-

INTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

fi cuantumul pensiei de invaliditate gradul II pentru boală obisnuită, corespunzător salariului tarifar de 1.000 lei?

RĂSPUNS: Pentru stabilirea cuantumulului acestei pensii, în afara elementelor indicate în întrebare, se ține seama de vechimea în muncă și de vîrsta angajatului. Pensia de invaliditate gradul II se va stabili prin aplicarea procentului de 65 la sută asupra pensiei ce v-ar fi revenit în cazul unei invalidități de gradul I. Să presupunem că dv. aveți vîrsta de 36 de ani și o vechime în muncă de 12 ani. Pensia de invaliditate pentru gradul I este de 670 lei (1.000 x 65%) = 650, la care se adaugă sporul de ve-

GOVISTE: Sotul meu a beneficiat, pînă la data decesului, de ajutor social stabilit pe baza unei vechimi de 6 ani în muncă. Ca soție urmasă a fostului beneficiar de ajutor social, voi putea cere înscrererea la ajutorul social?

RĂSPUNS: Proiectul de lege nu prevede transmiterea ajutorului social la urmași.

VASILE DAVIDESCU, BUCUREȘTI: Contribuția de 2 la sută din salariul tarifar lunar de încadrare, pe baza căreia se va forma fondul pentru plata pensilor suplimentare, este obligatorie pentru toți angajații sau are caracter facultativ?

RĂSPUNS: Potrivit art. 72 din proiectul de lege, fondurile necesare pentru plata pensiei suplimentare se formează din contribuția tuturor angajaților.

GABRIEL LAZĂR — COMUNA NOVAȚI, RAYONUL GILORT: Mal am citeva luni pînă la împlinirea vârstei de 60 de ani. La ce etate voi putea cere pensionarea pentru limită de vîrstă?

RĂSPUNS: Dacă împliniți vîrsta de 60 de ani pînă la 31 decembrie 1966, pensia de bătrînețe vi se poate stabili chiar în acest an pe baza decretului 292/1959, la cererea dv. sau la propunerea unității. În cazul în care nu veți împlini această vîrstă pînă la intrarea în vigoare a noului legi a pensilor, veți putea cere pensia la 62 de ani.

VASILE DONCIU — BUCUREȘTI: Voi ieși la pensie în primele luni ale anului viitor. După noua lege a pensilor, calculul pensiei mele se va face pe baza procentului de 90 la sută aplicat la salariul tarifar. Întrucît am o mare continuitate în muncă, urmînd să beneficiaz și de sporul corespunzător, cuantumul pensiei va putea depăși salariul tarifar?

RĂSPUNS: Nu. Articolul 64 din proiectul de lege prevede că pensia de orice fel nu poate fi mai mare decît salariul tari-

far pe baza cărui aceasta a fost calculată.

MIHAI DOLHAN — COMUNA NĂRTEȘTI, RAYONUL TECUCI: Am o pensie de bătrînețe de 449 lei, iar vecinul meu, Constantin Drutu, de 526 lei. Ce majorări ni se vor cuveni?

RĂSPUNS: Pensile între 401—450 lei se vor majora cu 35 la sută. La 449 lei vă revine o majorare de 150 lei. Cele între 501—550 lei se majorază cu 25 la sută. Vecinul dv. îi revine o majorare de 132 lei.

JANETA BOAC, SIBIU: Fiica mea a primit pensie de urmaș pînă în acest an, etnă a terminat liceul și a împlinit 18 ani. În prezent este studentă la facultatea de medicină generală. Va primi pensia de urmaș în baza noii legi?

RĂSPUNS: Da. Proiectul de lege prevede în art. 31 că pensia de urmaș se plătește copiilor până la vîrsta de 16 ani sau, dacă continuă studiile, pînă la terminarea acestora, fără a depăși vîrsta de 25 ani.

STROE PETRE, PLOIESTI: Sint pensionar. Soția, în vîrstă de 70 ani, atlată în întreținerea mea, va avea drept la pensie de urmaș?

RĂSPUNS: Da. Întrucît situația ei se încadrează în articolul 32, alineatul 1, litera a din proiectul de lege.

Gîndire vie, spirit creator în propagarea și înfăptuirea politicii partidului

(Urmare din pag. 1)

Partidul prețuiește, ca bunuri scumpe, tradițiile progresiste ale poporului, eforturile și lupta patriotică a înaintașilor prin care au fost puse pietrele temeliei ale statului național unitar și ale independenței sale, ale dezvoltării economiei, gîndirii științifice și creației culturale; el acordă o înaltă cinstire tradițiilor eroice noastre clase muncitoare și ale mișcării revoluționare, lupte pline de abnegație și jertfe a partidului pentru sfărîmarea vechilor rînduiri burghezo-moșieresti pentru libertate și o viață mai bună, care au înscris pagini mărețe în istoria poporului nostru. Este o înaltă menire a învățămîntului de partid aceea de a pune într-o puternică lumină aceste glorioase tradiții, de a ajuta la înțelegerea obligației de a purta mai departe flacăra lor nobilă, de a le dezvolta în condițiile noi, primar-o muncă plină de avînt pentru înflorirea României socialiste.

O mare atenție trebuie să acorde învățămîntul de partid problemelor vieții internaționale, studiilor politice externe a partidului și statului nostru, care desăfoară o intensă activitate pe plan internațional în sprijinul celor mai înaintate aspirații ale omenirii contemporane, pentru întărirea prieteniei cu țările socialiste, pentru normalizarea relațiilor între toate statele indiferent de orînduirea socială, pentru întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești și a forțelor antiimperialiste, în interesul păcii și securității mondiale, al cauzei socialismului în lume.

Importante premise pentru legarea învățămîntului de viață, de problemele actuale sînt create prin faptul că în centrul învățămîntului se află studiul documentelor Congresului al IX-lea, ale plenarylor C.C. și altor documente din ultimul timp ale partidului nostru. Cheia de boltă a unei înalte calități și eficiențe a învățămîntului o constituie spiritul viu, creator — singurul care poate stimula gîndirea și acțiunea oamenilor. Caracteristic pentru întregul politică a partidului nostru în toate domeniile de activitate e toamna spiritului creator, dinamic, iar învățămîntul de partid nu poate fi conceput în afara acestei caracteristici de bază a activității teoretice și practice a partidului.

Nu sînt puține cazurile cînd accentul principal la cursuri, în cercurile de studiu mai este încă pus pe memorare, cînd se urmărește cu scrupulozitate repetarea mecanică, parca copiată în hîrte de calc, a spuselor lectorului. Or, scopul învățămîntului nu e să-i deprîndă pe cursanți să repete și să reproducă mecanic, ci să le dezvolte gîndirea politică proprie, creatoare. Firește, o asemenea

De-a lungul anilor, în învățămîntul de partid s-a format un corp valoros de lectori și propagandiști, alcătuit din numeroși activiști de partid și de stat, ingineri și tehnicieni, oameni de știință și cultură de prestigiu, care reușesc o înaltă calificare de specialitate cu o bună pregătire politico-ideologică. Organele și organizațiile de partid vor trebui să ducă mai departe acest proces, să se îngrijească de îmbunătățirea în continuare a componenței corpului de lectori și propagandiști, să atragă în rîndurile lor cele mai prețioase cadre, capabile să țină expunerii și consultații de înaltă competență și atractive — asigurînd totodată instruirea sistematică și informarea lor operativă asupra problemelor noi, interne și internaționale.

A ridică învățămîntul de partid la un nivel superior, are imprimarea sînt creator al politicii partidului nostru — iată o sarcină pentru a cărei realizare comitetele regionale, raionale și orașenești de partid, organizațiile de bază, lectorii și propagandiștii, laolaltă cu cursanții, sînt chemați să depună toate eforturile. Desfășurarea la un înalt nivel a învățămîntului se va răsfrînge asupra întregii activități a organizațiilor de partid, care vor progresa și mai mult rînduiri lor conducător în înfăptuirea mărețului program de dezvoltare multilaterală a patriei elaborat de Congresul al IX-lea al partidului.

Fără îndoială, spectrul larg al întreprinderii producătoare ci și cei din comerț, care au dovedit inventivitate și bun gust în ațtea întreprinderi zeci și sute de soluții pentru a se pune la dispoziția cumpărătorului cele mai diverse obiecte destinate copiilor. În unele articole anterioare s-au făcut o serie de sugestii cu privire la micul mobilier, la îmbrăcămintea nouă, la jucării. Li s-ar putea adăuga și articolele inovative din familia creatorilor noștri, cînd din consultarea experienței altor țări, a numeroșilor cataloane cu produse de acest fel. Trebuie făcute eforturi pentru crearea acelor boții, de articole care să ofere marelui copilărie de a se înălța și îmbrăca copilul cu mai multă ușurință, mai comod, și în același timp, cu plăcere.

PENTRU CE SÎNT FĂCUTE NORMELE DE SECURITATE A MUNCII?

Pe marginea unui accident de muncă petrecut la „Danubiana“

Doi muncitori executau un pod de metal la centrala electrică de termoficare a uzinei „Danubiana“. La un moment dat, scînteile aparatului de sudură au aprins gazul metan din partea superioară a unui cazan de aburi. Flacăra s-a extins cu repiziune în interior, provocînd o explozie puternică. N-au fost victime. În schimb, cazanul s-a deteriorat, pagubele materiale aduse întreprinderii fiind evaluate la peste 2 milioane de lei.

Se caută un vinovat

S-au făcut anchete și expertize tehnice. S-au luat declarații și s-au încheiat procese verbale. Concluzia a fost una singură: **bani pierduți dintr-o condamnabilă neglijență.** A cui neglijență? De aici, lucrurile se complică, pîrșind încep să se deosebească.

O comisie de specialitate constată, de pildă, că din cauza nerespectării prescripțiilor referitoare la manevrele de exploatare a instalațiilor Centralei Electrice de Termoficare (C.E.T.). Vana principială a cazanului a fost lăsată deschisă și, datorită acestui fapt, în camera locată și în canalul de gaze arse s-a format un amestec exploziv. Derulînd filmul incidentului, conducerea uzinei „Danubiana“ încearcă și ea să pună punctul pe l. „Singurul vinovat de avarierea cazanului nu este altul decît mecanicul de întreținere Avram Nicolae“.

„Avram Nicolae trebuia să repare o țevă p.v.c. De obicei, la astfel de lucrări, el folosea un arzător pe care îl recorda la instalația de gaze a cazanului, bineînțeles cu permisiunea șefului de tură sau a fochistului de serviciu. În ziua cînd s-a produs incidentul, el a umblat la cazan fără să ceară avizul nîmănu. Nu

numai că a înecat instalația, dar a procedut și cu o ușurință inadmisibilă, lăsînd deschisă vana principială“.

Încercăm să obținem unele precizări: — Avram Nicolae face parte din personalul care se ocupă cu întreținerea și exploatarea instalațiilor centralei? — Nu. Lucrează la atelierul mecanic.

— Unde se aflau șeful de tură și fochistul cînd a fost recordat arzătorul la instalația de gaze a cazanului? — Prin secție.

— Și nu l-a văzut nimeni? — Nu.

— Atunci de unde știți că el a lăsat vana deschisă? — N-avea cine altul! Așadar, presupuneri. Cu certitudine nu se poate afirma nimic deoarece cazanul era nesupravegheat. Foarte ciudat ni se pare faptul că cel care are răspunderea dirijării cazanului cu aburi ridică acum din umeri cu nativitate, ca și cum nu el ar trebui să știe ce se întîmplă în sectorul de producție de care răspund direct.

Să ascultăm ce spune și mecanicul Avram Nicolae:

„Știam că trebuie să anunț șeful de tură sau fochistul de serviciu cînd la cazan de gaze de aburi dar asta era o indicație verbală pe care n-o respecta nimeni, nici măcar maestrul de secție, Eugen Corbeanu. În ziua aceea am recordat arzătorul cu ayzul lui, așa cum am procedat și în alte rînduri. Nu am deschis vana principială la cazan. Era o operație de care nu aveam nevoie“.

Din spusele conducătorilor secției, citi și din declarația lui Avram Nicolae, reiese că accidentul s-a produs din cauza nerespectării unor indicații verbale. Întrebarea e dacă procedeu tehnic care acesta era legal. Or, în această privință, regulamentul de funcționare a C.E.T., întocmit de forul central autorizat, precizează că nu este permis nîmănu să facă recordări provizorii pentru a folosi gaze de la cazanul cu aburi în diverse lucrări de reparații. Gre-

șoala mecanicului de întreținere își are deci rădăcina și în ușurință, dar și în faptul că cei din conducerea secției au permis încălcarea unor norme stricte de protecție a muncii. Așa sînd lucrurile, să vedem cum

Illegalitatea a fost... legalizată

Nimeni nu a putut preciza cînd anume au început să fie încălcate instrucțiunile referitoare la folosirea gazelor din cazanul cu aburi. Illegalitatea era așa de veche încît devanise o obișnuință pentru fiecare. Chiar și atunci cînd au existat unele obiecte, ele au fost fie nesocotite, fie reprimite brutal: „Cu birocrația dumitale îngreunezi munca oamenilor!“ Am la îndemîna declarațiile cititorilor muncitori. Simpla înțelegere a acestor pîrșiri ne va edifica, cred, pe deplin asupra stărilor de lucruri din secție.

Frăți! Aldea (mecanic de tură): Încă de la venirea mea la „Danubiana“ mi-am dat seama că procedeu mecanicilor de întreținere este contrar instrucțiunilor și poate provoca accidente. Cine l-a legalizat? Greu de spus. În orice caz, eu am atras atenția inginerului Pilot (șeful secției) chiar și în ședințele sindicale. A refuzat să ia măsuri sau să dea dispoziție scrisă, motivînd că el știe mai bine cum trebuie să procedeze.

Andrei Volentru (mecanic): La un control, procedeu ilegal a fost interesantă categorie. Mai mult, s-a desființat și șeful de tură prin care se luau gazele. Dar Eugen Corbeanu, mecanicul secției, l-a reintrodus din nou. Avram Nicolae recorda întotdeauna arzătorul în prezenta acestuia. Dacă cineva ar fi îndrăznit să-l facă observație lui Corbeanu, nu numai că n-ar fi fost lucrat în seamă, dar ar fi riscat să fie chiar sancționat!

Alexe Avram (fochist): Cînd se ivea vreun control al conducătorilor uzinei, inginerul Pilot — care are biroul la etaj și observă totul de la fereastră — cobora repede în sala ca-

zanelor și desfăcea furtunul arzătorului pentru ca mecanicul Avram să nu fie prins cînd folosește gaze de la cazanul cu aburi.

De ce? Ca să nu se descopere că la lucrările de reparații se folosește un procedeu tehnic ilegal. Conducerea secției motiva cam așa: „Risicăm, dar obținem un randament mai bun“, fără să cîntărească cu luciditate și eventualitatea consecințelor.

Investigația noastră se oprește aici. Concluzia ar suna cam în felul următor: La C.E.T. „Danubiana“ există niște norme tehnice și de protecție a muncii pe care nu le respecta nimeni. Maistrul secției, Eugen Corbeanu, îi cerea lui Avram Nicolae să execute lucrări de reparații cu procedeu ilegal; șeful secției, ing. Ilie Pilot, „a copertat“ cu grijă aceste ilegalități ca să nu mai fie nevoit să procedeze la reorganizarea tehnică, științifică a muncii în secție; iar personalul tehnic de deservire nu lua atitudine deschisă deoarece conducerea secției avea o altitudine retrăcătoare față de propunerea venite din rîndul muncitorilor. Unde a dus această reacție în lanț a ilegalităților, s-a văzut.

Dar dincolo de inginerul Pilot sau de maestrul Corbeanu existau conducerea administrativă, organizația de partid, comitetul sindicalului. A încercat cineva să sesizeze organele respective despre proasta organizare a muncii la C.E.T., despre ilegalitățile existente aici? Nimeni. Fiecare s-a mulțumit să închidă ochii („Lasă că nu se întîmplă nimic!“), ca și cum normele de securitate a muncii n-ar fi făcute pentru a evita accidente și pagube materiale. Altfel, nec pasivă față de ceea ce se întîmpla în secție, încălcarea cu bună știință a unor norme tehnice unanime recunoscute (cum a procedat Avram Nicolae) nu puteau rămîne fără urmări. Nu sînt ce sancțiuni, admonestări și impuneri vor fi aplicate. E de presupus însă că întregul colectiv al uzinei — și nu numai el — va ști să tragă învățămîntele cuvenite.

Manole AUNEANU

Examenul de medic specialist

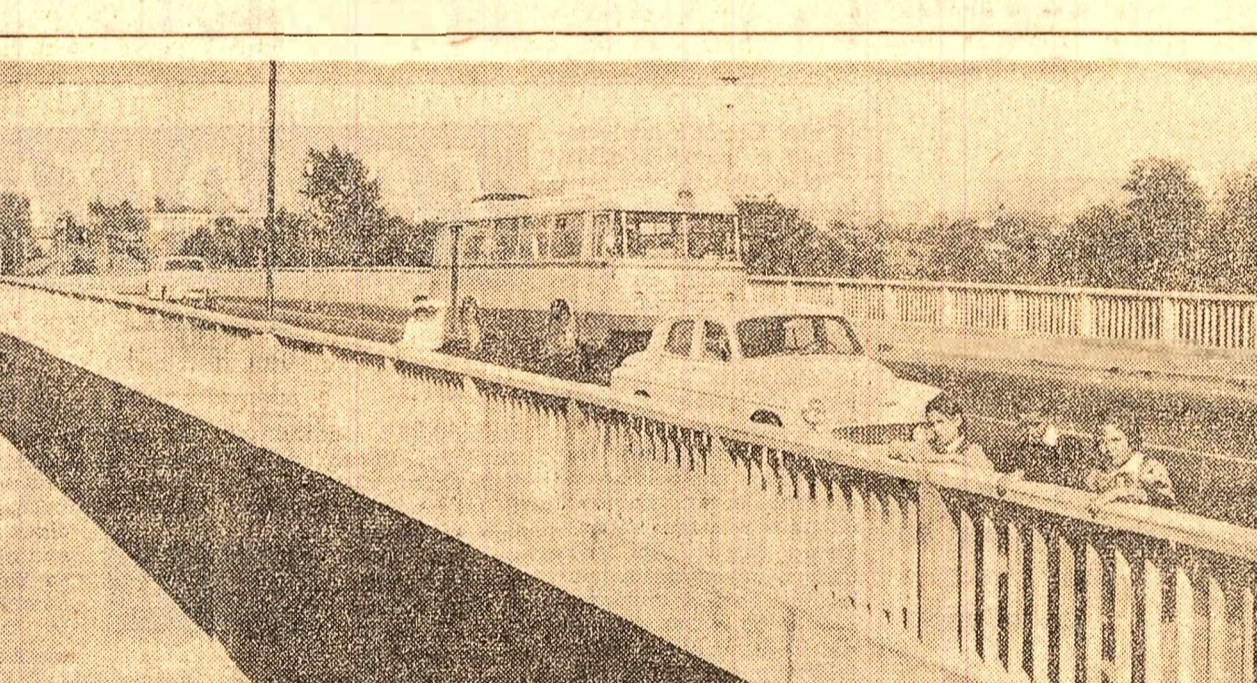
La Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale s-au încheiat înscrierile pentru examenul de medic specialist pe care îl vor susține la București peste 1.000 cadre medicale din întreaga țară. Examenele cuprind numeroase ramuri medicale, printre care interne, chirurgie, pediatrie, obstetrică-ginecologie, oftalmologie, O.R.L. etc.

Totodată, în cursul lunii noiembrie, medici stagiați din întreaga țară vor susține examene de secundariat în centrele universitare București, Iași și Cluj.

(Agerpres)

În regiunea Brașov

Pe Cîmbria a fost creată o nouă sursă de alimentare cu apă a orașului Sibiu. Un baraj stăvilește apele râului care poartă numele mîmpelui. De aici apa este adusă pe o conductă de 14 km. la o stație de tratare, de unde este distribuită în localitate. Și debitul de apă al Brașovului a sporit cu 300 litri pe secundă prin extinderea uzinei de apă de la Tarlung și darea în exploatare a unor construcții necesare rețelei de aducțiune. Tot în regiunea Brașov se află într-un stadiu avansat lucrările pentru crearea unor noi surse de apă potabilă la Predeal, Rîsnoș, Poiana Brașov etc.

BACAU. Noul pasaj superior de nivel peste calea ferată

Goluri în trusoul copilului

(Urmare din pag. 1)

Dintr-o convorbire pe care am avut-o cu reprezentanții al Ministerului Industriei Alimentare am aflat că aceste alimente sînt cunoscute de specialiștii din minister. Ele conțin, de altfel, obiectul unor studii concretizate chiar în unele produse (piure de morcov, de spanac — în borcanele de 200 grame, creme de fructe). După omologare însă, respectivele preparate au fost contractate de comitetul de control infime, iar apoi s-a renunțat cu totul la ele. În momentul de față ele se mai găsesc doar în lista de prețuri.

În ceea ce privește Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, trebuie spus că în afară de participarea unor reprezentanți ai acestui minister în calitate de consultanți la avizarea acestor

produse, nu s-a făcut nimic pentru ca ele să fie recomandate și popularizate. Folosirea unei vase speciale pentru copii nu este nici ea un exemplu de neașteptat. Serviciile de poștală și țigărie, foarte solicitate de cumpărători, se remarcă prin lipsa lor totală din magazine. Și la aceste surse, deci, de a canaliza posibilitatea mării producții. Mult solicitate de cumpărătorii sînt băuțele din material plastic. Numai că în acestea — ca de altfel și la băuțele din tablă zincată — se propune adăugarea unui dispozitiv (dup sau robinet) de oțire, care ar înlesni mînuirea lor.

Si acum, cîteva cuvinte despre cărucior. Magazinele și raioanele de specialitate oferă 15 modele de landouri, cărucioare sport sau combinate și a unor locașe de cameră, produse ale ace-

Indeaproape. Ultimul tip — „Cruul“ — face impresie bună: rotii înalte, o siluetă grațioasă. Sînt însă și o serie de „veterani“: 599, 548, PL2 și altele, tipuri a căror vîrstă exactă nu se cunoaște. Desăi lumea nu le mai caută, pentru că modelele s-au învechit, ațiam cu surprindere că ele fac parte din producția curentă a fabricii „Emailul roșu“.

„Comertul le copiază“ — ni s-a spus. Dar la depozitul I.C.R.M. București ațiam că sînt măsurți greu vandabile. Ori care ar fi explicația existenței lor, un lucru e limpede: a sosit timpul ca ele să fie înlocuite cu alte modele.

Tot la capitolul „vehicule“ trebuie semnalată apariția unui scaun-scoala, cu ajutorul cărui copilul învață să meargă și a unor locașe de cameră, produse ale ace-

leiși fabricii „Emailul roșu“, pe care comertul le-a contractat. Păcat însă că ele își vor face apariția în magazine abia în semestrul doi al anului viitor. Nu au încă prețuri fixate și, după cum se știe, operațiunea durează mult. De la reprezentanții fabricii am mai ațiat că au creat un prototip de țarc rotund (dintr-o placă întinsă între două bare circulare de metal). Comisia de omologare a respins însă prototipul sub motiv că ocupă prea mult loc (avea un diametru de 1 m) și că plasa e de proastă calitate. O poveste asemănătoare a avut și țarcul de lemn, propus cu ani în urmă de Ministerul Economiei Forestiere, pe care reprezentanții Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale l-au găsit necorespunzător. Și cercul vicios se menține, țarc marfa lipsește cu anii.

Fără îndoială, spectrul larg al întreprinderii producătoare ci și cei din comerț, care au dovedit inventivitate și bun gust în ațtea întreprinderi zeci și sute de soluții pentru a se pune la dispoziția cumpărătorului cele mai diverse obiecte destinate copiilor. În unele articole anterioare s-au făcut o serie de sugestii cu privire la micul mobilier, la îmbrăcămintea nouă, la jucării. Li s-ar putea adăuga și articolele inovative din familia creatorilor noștri, cînd din consultarea experienței altor țări, a numeroșilor cataloane cu produse de acest fel. Trebuie făcute eforturi pentru crearea acelor boții, de articole care să ofere marelui copilărie de a se înălța și îmbrăca copilul cu mai multă ușurință, mai comod, și în același timp, cu plăcere.

P A G I N A E C O N O M I C Ă

La rafinăria din orașul

Gheorghe Gheorghiu-Dej

Drum larg tehnologiilor moderne

Spre sfârșitul anului trecut a intrat în producție în cadrul rafinării noastre un nou obiectiv industrial — complexul de reformare catalitică. Prin intrarea în funcțiune a celor cinci instalații componente ale complexului, producția globală s-a mărit a rafinării s-a dublat, iar valoarea tonel de petrol prelucrat a crescut cu 161 de lei. S-a lărgit, de asemenea, sortimentul de produse și s-a îmbunătățit calitatea acestora. Aici se obțin, printre altele, circa 300.000 tone de benzină cu cifră octanică ridicată și mari cantități de hidrocarburi aromatice — benzen, toluen, paraxilen — utilizate în industria chimică și petrochimică, precum și gaze pentru chimizare, ca: propan, izobutan, normal-butan. Multe dintre aceste produse sunt vândute la export, ele corespunzând întru totul cerințelor și exigențelor beneficiarilor.

După intrarea în funcțiune a complexului de reformare catalitică, conducerea rafinării, întregul nostru colectiv de muncitori, ingineri și tehnicieni au considerat ca o datorie de prim ordin punerea la punct a proceselor tehnologice în vederea atingerii într-un timp cât mai scurt a indicatorilor proiectați. Această atitudine a fost susținută de faptul că toate instalațiile din cadrul construcției moderne, la nivelul tehnicii actuale, procesele de fabricație fiind complexe automatizate. Mare parte din utilajele și aparaturile fabricate în țara noastră. Un lucru este demn de remarcat: numai după șase luni de la intrarea în producție, toate instalațiile noi și-au atins parametrii proiectați. Cum s-a reușit acest lucru?

Tehnicierea ridicată a instalațiilor, noua tehnologie pusă în funcțiune, complexul de reformare catalitică. Printre acestea erau probleme de control și verificarea lucrărilor, de organizarea muncii, de asigurarea cadrelor de muncitori și ingineri.

MĂSURI ENERGICE, NU JUSTIFICĂRI

La Combinatul de fibre artificiale de la Brăila, la fabrica de celofibră și fabrica de rețele cord se constată o rămânere în urmă în realizarea parametrilor proiectați, deși de la darea lor în funcțiune a trecut mai bine de un an. Dată fiind situația care s-a creat, ea a constituit obiectul unei analize a biroului Comitetului regional de partid Galați. O evidență la zi privind dinamica producției în aceste două unități nu a fost de natură să mulțumească nici conducerea combinatului și nici pe reprezentanții Ministerului Industriei Chimice. De la începutul anului, valoarea producției realizate se ridică la cîteva zeci de milioane lei.

În cadrul ședinței de analiză amintite, tov. Teodor Antonescu, inginer șef coordonator al combinatului, s-a referit îndeosebi la fabrica de celofibră: „În primul trimestru, totul a mers satisfăcător. Planul se realiza ritmic. A intervenit apoi schimbarea sortimentului de materie primă. Combinatul de celuloză și hirtie Brăila, principalul furni-

CUM SE INDEPLINESC INDICATORII PROIECTAȚI

zor, a început să producă celuloză din lemn. Drept urmare, în ultimele 6 luni s-a schimbat — lucru cu totul nepermis în tehnologia celofibrului — de 39 de ori rețeta de fabricație.”

Cunoștea forurile de resort din ministerul tutelar această situație, consecințele? Neîndoielnic, da. Dar în loc să ia măsuri din timp pentru a regla aprovizionarea cu celuloză, au lăsat ca lucrurile să meargă la întâmplare, de la sine. Au urmat, cum era de așteptat, dese întreruperi în funcționarea instalațiilor, provocate de schimbarea rețetei de fabricație; aceasta a influențat negativ și calitatea produselor, combinatul primind nenumerate reclamații de la beneficiari.

O altă cauză principală a neatingerii parametrilor proiectați rezidă în dese întreruperi în aprovizionarea cu energie electrică. „Tehnologia viscozel înseamnă mișcare, spunea un specialist din combinat. O oprire în funcționarea instalațiilor de numai 1-2 minute duce la întreruperea fabricației pe 3-7 zile”. În ultimele 4 luni s-au produs 11 asemenea întreruperi. Puteau fi ele prevenite? Problema este de mult și bine cunoscută de către forul tutelar. Există chiar și un plan, încheiat de comun acord de Ministerul Industriei Chimice și Ministerul Energiei Electrice, care prevede asigurarea unei surse continue de alimentare cu energie electrică, termică și apă. Aplicarea lui este însă tergiversată cu o ușurință condamnată.

O situație și mai precară există la fabrica de rețele cord. Proiectul realizarea parametrilor proiectați s-au pierdut în 9 luni 1.346 tone produse, materie primă de bază în industria anvelopelor. Inginerul șef, Stelian Dumitrescu relatează că din cele 51 de mașini de filat, cîte trebuie să funcționeze în prezent, lucrează doar 36. „Am avut greutăți serioase, care sînt cunoscute, în punerea în funcțiune a mașinilor și, îndeosebi, a preparației chimice”. Neîndoielnic, s-au ivit greutăți, dar cum s-a acționat pentru înlăturarea lor? Surprinzător, lipsa de răspundere, de inițiativă, de care dau dovadă anumite cadre de conducere ale combinatului.

Nerealizarea parametrilor proiectați la fabrica de rețele cord este pusă și pe seama pierderilor de schimb. Desigur, era de

Combinatul siderurgic Gheorghe Gheorghiu-Dej din Galați. Furnalul de 1700 mc, care se află acum în construcție. Foto: G. Vintilă

ÎN ZONA DE APROVIZIONARE A CAPITALEI:

Un nou complex zootehnic în construcție

Între Adunații-Copăcești și Călugăreni, la cîteva sute de metri de șoseaua București—Giurgiu, mai precis la kilometrul 23, se construiește un nou complex zootehnic al gospodăriei de stat „30 Decembrie”. Complexul va avea o capacitate de 3200 de vaci cu lapte, va crește tineret taurin pentru prăsilă și va asigura 25.000 l. lapte proaspăt zilnic pentru populația Capitalei.

complexul dispune de 2.000 ha teren agricol, ce va fi ligat prin aserpunte. Acesta va fi cultivat cu lucernă sau alte plante furajere. În prezent lucrările de construcție sînt la zidărie, iar materialele și grajdurile pentru creșterea viștelor sînt la acoperș. Lucrările privind irigația culturilor furajere sînt gata în proporție de 90 la sută. De asemenea, se vor mai construi 150 de apartamente și o cantină pentru muncitori. Complexul cit și celelalte lucrări de construcție vor fi date în folosință la finele anului viitor. Lucrările privind înălțarea, adaptarea, curățenia în grajduri, mulsul, producerea, transportul și prepararea furajelor vor fi finalizate și în parte automatizate.

În final, complexul va dispune de 15 grajduri cu 200 vaci fiecare, 2 maternități a 100 vaci, 6 grajduri pentru creșterea viștelor, un atelier mecanic dotat cu 50 de tractoare și numeroase utilaje agricole necesare producerii și transportului furajelor.

În vederea asigurării unei hrane bogate

Floarea CEAUȘESCU
correspondentul „Scînteii”

REZULTATELE CONCURSULUI DE PROIECTARE ORGANIZAT DE C.S.C.A.S. ÎN ANUL 1966

TEMA: „Complex industrial pentru îngrijirea tineretului taurin”

La concursul cu participare limitată organizat de Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare, cu tema „Complex industrial pentru creșterea tineretului taurin”, au fost acordate:

Premiul I în valoare de 10.000 lei colectivului: autor: arh. Iosif Vogel; colaboratori: ing. Fl. Munteanu, ing. S. Anghelescu, ing. A. Zaharia, ing. A. Tărășescu, tehn. Rutt Șerban, tehn. T. Florea.

Premiul II în valoare de 8.000 lei autor: ing. Cornel Traianescu.

Premiul III în valoare de 6.000 lei autor: ing. Valeriu Teodorescu; 4 mențiuni în valoare de 4.000 lei fiecare: I. autor: arh. Mircea Sînculescu, 2. autor: arh. Iosif Vogel; colaboratori: ing. Fr. Volovici, arh. Ursula Volovici, ing. S. Anghelescu, ing. A. Tărășescu, ing. A. Zaharia, tehn. Minerva Vogel; 3. autor: arh. Alexandru Ghișescu, colaboratori: ing. Florea Dumitrescu; 4. autor: ing. Ursula Volovici, colaboratori: ing. Emil Șerban.

Lucrările prezentate la concurs, potrivit regulamentului, vor fi expuse public la Institutul de proiectare a construcțiilor tip, str. Dionisie Lupu nr. 23.

DE CE A SCĂZUT PRODUCȚIA DE LAPTE ÎN G. A. S. DIN TRUSTUL CARACAL

Gospodăriile agricole de stat din cadrul Trustului Caracal cresc un număr însemnat de vaci. De la începutul anului, numărul acestora este în medie pe trust, puțin peste producția de lapte pe 9 luni din acest an nu a fost îndeplinit. Gospodăriile au rămas dotate cu 2.000 hl. de lapte. Care sînt cauzele?

În gospodăriile din cadrul trustului există mari posibilități de a sporii producția de lapte. Majoritatea vacilor sînt din rase bune, care pot asigura o producție superioară. S-a îmbunătățit situația și în ce privește asigurarea furajelor. Unele gospodării aceste condiții fiind bine folosite, se obțin rezultate bune în producția de lapte. Iată un exemplu. G.A.S. Studina, care are 228 de vaci cu lapte, realizează zilnic cîte 8,5 litri lapte în medie de la fiecare vacă, față de 7,8 litri cit este prevăzut. Planul la zi este depășit, obținându-se în plus, de la începutul anului, 213 hectolitri de lapte. În semestrul I al anului gospodăria a realizat hectolitru de lapte cu 15 lei sub plan. Am vizitat ferma gospodăriei din Studina. Încă de la poarta ei ne-au însoțit curățenia și ordinea. Vacile cu lapte sînt hrănite și îngrijite ca la carte. Inginera zootehnică Agnes Negoiță și brigadierul Ene Dumitru se ocupă cu grijă de calificarea îngrijitorilor.

Gheorghe Dincă, inginer șef, n-au controlat de multă vreme sectorul zootehnic, recunoscîndu-și unul cit și celălalt că: „am neglijat controlul în acest sector”. Nerespectarea de către unii îngrijitori a îndatoririlor ce le revin în cadrul programului de grajd și a indicațiilor inginerului zootehnic este generată și de lipsa de preocupare a conducerei gospodăriei pentru permanentizarea oamenilor care muncesc în acest sector. În prezent la ferma de vaci abia dacă mai găsești 6 oameni cu oarecare vechime. Aici este un loc de tranziție pentru brigadierii. În 5 ani, ferma de vaci a cunoscut 4 brigadierii. Inginera zootehnică în loc să fie lăsată să se ocupe de principalele probleme ale sporirii producției zootehnice, de ridicarea nivelului profesional al îngrijitorilor, este obligată să îndeplinească sarcini care revin altor cadre din gospodărie: să predea laptele și smîntina la I.C.L.L., să caute remorci pentru căruțul nutrețului, fără a mai vorbi de întocmirea zecilor de situații și acte. Ferma de vaci de la Deveselu este aidoma celei din Rușnești. O cîreadă de vaci am găsit-o odihnindu-se în timpul nopții pe praful de ciment și pietriș, uitate de constructori după terminarea unui adăpost. Cu și la Rușnești, pe alături, băgarul a crescut mai mult decît în timpul iernii de decolii din grajduri. De multă vreme vacile n-au mai primit aternut, ele fiind nevoite să se odihnească pe „patul” de beton, cărămidă sau pămînt al grajdurilor.

Cum este posibil ca vacile să dea lapte în asemenea condiții? Nici nu-i de mirare că multe din ele se îmbolnăvesc încă de tineret sau își întrerup producția de lapte. La Rușnești, ca și la Deveselu, am găsit zeci de asemenea vaci care nu mai dau lapte. Sînt numai două cazuri, fără a mai enumera altele, dar care explică, în oarecare măsură, de ce producția de lapte pe întregul trust se menține sub posibilități.

Gospodăriile din cadrul Trustului Caracal au rămas și în anul trecut dotate cu o însemnată cantitate de lapte față de plan. Dar nimeni n-a tras o concluzie din acest neajuns. Și astfel, nerealizarea planului producției de lapte a început să devină în ultimii doi ani o tradiție în unele G.A.S.-uri de pe raza Trustului Caracal. Nerealizarea planului la lapte este însoțită și de depășirea prețului de cost stabilit. La G.A.S. Deveselu în trimestrul I, în perioada de stabulație s-a realizat hectolitru de lapte cu 3 lei peste plan pentru ca în trimestrul II, cînd a ieșit „iarba verde” tot aici un hectolitru de lapte s-a costat cu 72 lei mai mult față de plan. Un calcul arată că pentru producția de lapte planificată în acest timp s-au cheltuit 617.000 lei, în loc de 485.000 lei. Care este explicația?

În primul rînd se risipește multe furaje. Atît la Deveselu cit și la Rușnești nimeni nu știe cit și ce s-a consumat. După ce s-a semnat nota de comandă pentru furaje, totul se desfășoară după „ochiul” îngrijitorului. După fiecare ieșe se găsesc cantități de siloz și fin. În timpul transportului de la magazii și pînă la ieșe, bună parte din nutreț se pierde pe drum.

Am discutat cele constatate cu tovarășii inginer Aurel Tudor, director și Teodor Popa, medic veterinar din conducerea Trustului G.A.S. Caracal. Totul se explică prin faptul că trustul a fost înființat anul acesta, iar lipsurile amintite ar fi o mostenire lăsată de trustul Gostat Craiova. Acest lucru este adevărat. Dar tot de adevărat este că gospodăriile din cele două trusturi au sporit aceluiași departament Gostat. Cum este posibil ca asemenea deficiențe să se perpetueze luni și ani de zile, să fie lăsată mostenire de la un organ la altul, fără să fie luate măsuri de îndreptare? Poate, conducerea departamentului va găsi răspuns la această întrebare.

Gheorghe BALTA
correspondentul „Scînteii”

Victor DELEANU
correspondentul „Scînteii”

ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE DIN RAIONUL BACĂU

SE CHELTUIESC CU FOLOS FONDURILE DE INVESTIȚII ?

În fiecare an, cooperativele agricole din raionul Bacău investesc sume importante de bani pentru dezvoltarea proprietății obștești. Numai în acest an au fost alocate din fonduri proprii pentru construcții și alte obiective peste 11 milioane de lei, la care se adaugă alte 7 milioane de lei credite acordate de stat. Membrii cooperativei agricole din comuna Nicolae Bălcescu au alocat, an de an, la capitalul investiții, sume ce depășesc 15 la sută din valoarea producției globale realizate. Ei au în prezent o avere obștească de peste 6,3 milioane lei, valoarea fondurilor fixe la suta de hectare ajungînd la 320.000 lei. Alocarea unor fonduri sporite pentru îngrijirea producției a dus la creșterea continuă a veniturilor cooperativelor agricole și ale membrilor lor. Anul trecut, veniturile realizate de cooperativorii din comuna Nicolae Bălcescu au fost de aproape 4 milioane lei,

ceea ce a făcut ca valoarea unei zile de muncă să depășească 40 de lei.

— Investițiile din acest an le-am orientat pe profilul unității, ne-a spus tovarășul Mihai Mititelu, președintele cooperativei. Am prevăzută să mai cumpărăm încă 30 de vaci cu lapte, iar restul de bani plătăm la un milion și jumătate în folosim la amenajarea terenului pentru irigații. Am cumpărat agregatele de aspersiune și pompe precum și conducta necesară irigațiilor unei suprafețe de 200 hectare de teren.

Cît de avantajoase sînt investițiile în lucrările de irigații se vede și din rezultatele obținute în acest an. Cooperativorii din comuna Nicolae Bălcescu au obținut, de pe cele 65 hectare cultivate cu sfeclă de zahăr în sistem irigat, o producție medie de 60.000 kg la hectare, adică de două ori mai mult decît s-au obținut pe celelalte terenuri,

iar la porumb irigat producția a ajuns la 7.000 kg boabe la hectare. De aceea ei au hotărît ca, pînă în 1970, să amenajeze pentru irigat o suprafață de 350 hectare.

Pentru ca eficiența banilor investiți să fie cit mai ridicată, este necesar ca fondurile alocate să fie folosite în scopuri direct productive. Membrii celor mai multe cooperative agricole au ținut seama de această cerință. Cei din Fărăoani, făcîndu-și socoteala ca niște buni gospodari, și-au cumpărat mai înții animale de producție, au construit adăposturi, au plantat viță de vie și pomi, execută lucrări de îmbunătățiri funciare etc. Azi grajdurile cooperative depășesc peste 400 de taurine, din care 50 la sută sînt vaci cu lapte și juninci, 700 de oi și un mare număr de porci. De la sectorul zootehnic s-au obținut, în primele 3 trimestre ale acestui an, un venit de aproape un milion de lei. De asemenea, au fost con-

struite un grajd, o magazie pentru cereale și depozite pentru carburanți și îngrășăminte chimice. În prezent se lucrează la alimentarea cu apă a sectorului zootehnic. Pentru combaterea eroziunii solului s-au făcut, încă din anul trecut, amenajări speciale. Complexul de lucrări executate aici asigură folosirea rațională a unei suprafețe de 250 hectare de teren în pantă. Dacă pînă acum se culegeau de pe aceste terenuri cît mult 800 de kg de porumb la hectare, anul acesta cooperativorii au recoltat cîte 1900 kg de grîu și aproape 6.000 kg porumb și țiuțeli la hectare. Cîștigul se măsoară în peste 100 tone de cereale recoltate în plus față de anii trecuți. Un calcul sumară arată că cheltuielile făcute de cooperativorii pentru îmbunătățirile funciare pot fi amortizate în timp scurt. De asemenea, pe terenurile în pantă au fost plantate în acest an aproape 100 hectare cu pomi fructiferi și viță de vie.

Dar nu toate cooperativele agricole din raion folosesc cu destulă chibzuială fondurile de investiții. În unele locuri se cheltuiesc bani pentru construcția de sedii, remize și alte clădiri care nu sînt strict necesare. Cooperativa agricolă din comuna Negri și-a prevăzută ca, în acest an, să realizeze investiții în valoare de 530.000 lei. Mare parte din această sumă este destinată realizării de construcții. Ce s-a făcut pînă acum? Un mic bilanț

arată că s-a construit o casă laborator, un sediu cu 6 camere pentru brigada S.M.T., un bec din beton, o magazie pentru produse fitosanitare și o remiză. Construcții utile, nimic de zis, dar după cum se vede toate neproductive și care „au mîncat” aproape jumătate din fondurile de investiții. În schimb, au rămas neconstruite cele două pășuni, saivanul pentru oi, magazia de cereale și alte obiective din plan.

Cît de necesară era o mai bună orientare a investițiilor se vede din situația construcțiilor. Grajdurile sînt vechi, iar cele noi nu sînt asigurate cu apă pentru animale și nu au o cameră pentru prepararea furajelor. Lipsa magaziorilor și pășunilor i-a determinat pe cooperativorii să depoziteze porumbul afară, sub cerul liber. Nu s-au realizat nici alte prevederi din plan, cum sînt plantațiile de pomi și viță de vie. Cooperativa agricolă din Negri are aproape tot terenul pe malul Siretului și deci posibilitatea de a iriga cît puțin 300—400 de hectare. Acest lucru este prevăzut însă abia pentru anul 1969. De ce tocmai atunci? În asemenea condiții desigur că nici veniturile cooperativei nu pot crește pe măsura posibilităților. Desi cooperativa din Negri este o unitate mai mare decît cea din comuna Nicolae Bălcescu, valoarea fondurilor sale fixe la suta de hectare este mult mai mică, iar valoarea zilei-muncă este doar pe jumătate.

Asemenea neajunsuri sînt și în alte unități. La Răcăniți și Grajduri mai multe decît este necesar, pe care le folosesc în prezent drept magazii. Unele cooperative agricole au investit banii în utilaje pe care nu le-au folosit niciodată. La Itești s-au cumpărat încă din 1963 o mașină de stropit via și 5 pluguri reversibile. Aceste utilaje n-au fost folosite niciodată deoarece cooperativa nu are viță de vie și nici terenuri de coastă pe care să facă plantații. Din 1963 au fost cumpărate și două incubatoare pentru care s-au cheltuit 13.800 lei, plus alți bani care au fost dați pentru construirea unei camere cu instalațiile necesare acestor incubatoare. Ele n-au fost folosite niciodată, iar cooperativorii cumpărat pui de la stația de incubatie de la Euhusi și de la alte unități din regiune. S-au cheltuit mulți bani pentru utilaje care nu sînt necesare și care zac în magazii și la cooperativele agricole din Secueni, Buhoci și Răcăniți.

Folosirea cu pricepere, în mod gospodăresc a fondurilor de investiții trebuie să preocupe în permanentă conducerea cooperativei agricole. De acest lucru ar trebui să se intereseze în mai mare măsură și uniunea raională a cooperativei agricole.

Gheorghe BALTA
correspondentul „Scînteii”

Victor DELEANU
correspondentul „Scînteii”

SÎNT REPARTIZAȚI STUDENȚII INSTITUTELOR DE ARTĂ PLASTICĂ LA LOCUL POTRIVIT ?

Marile întreprinderi, instituțiile de învățământ, școlile de toate gradele își așteaptă în fiecare an noul impuls de energie creatoare, noua pleiadă de absolvenți și învățămintul superior.

Mulți dintre noi am trecut nu de mult acest prag. Am primit în mână, nu doar diploma și repartiția, ci unele cu care am început să cercetăm universul material și spiritual.

Repartiția în producție a fiecărui absolvent are loc după instrucțiuni și regulamente bine cunoscute, asupra cărora n-are rost să insist. Mai degrabă listele albe cu posturile libere anunțate de instituții își au importanța lor, alți pentru instituții noastre, care cu greu reușesc să convină unii absolvenți de rolul absolutivității de la Institutul de arte plastice în dezvoltarea producției, cît și pentru studenții care își caută locul.

Momentul acesta scoate în evidență munca susținută a fiecăruia în parte. Ordinea de intrare la alegerea locului depinde de fiecare notă luată pe parcursul anilor de studii și nu de esutul din perioada anului de diplomă. Dar dacă studenții au obligații în timpul școlăriei, nu este mai puțin adevărat că și instituțiile care li primesc au o serie de îndatoriri în ce privește utilizarea la maximum a energiei lor creatoare și a cunoștințelor căpătate în școală. Legea noastră spirituală cu mulți dintre absolvenții Institutului de arte ne îndreptățește să le urmărim primii pași și după ce au trecut pragul școlii.

Cred că nu este nevoie să mai demonstrăm factorilor de răspundere din Ministerul Industriei Ușoare sau Ministerul Comerțului Interior nici reprezentanților întreprinderilor de textile, ceramică, industrie lemnului, poligrafie etc. importanța formei și prezentei obiectului pentru cumpărător. De multă vreme se discută despre estetica industrială, despre estetica străzii, aranjamentul vitrinelor și marșurilor, despre modurile de obținere a seriei care intră în casele oamenilor, despre ambalaje. Și totuși, unii factori de răspundere din ministere care ar trebui să asigure calitatea estetică a produselor comerciale și industriale nu arată interes pentru atragerea în această muncă a noilor cadre calificate.

Mă îndoiesc că întreprinderile de ceramică, întreprinderile poligrafice și textile, teatrul n-ar putea să tragă folos de pe urma unor absolvenți de la secțiile respective, care au participat la expoziții și concursuri internaționale obținând medalii și distincții. Graficienii talentați, precipuiți în problemele poligrafiei, rămin neutilizați în domeniul lor de specialitate, pentru că n-au fost depistați în mod real posturile corespunzătoare. Este, de altă sech, posturile care nu corespund înlocuitorilor calificați. Poate că unele instituții și întreprinderi ar trebui să-și revadă fondul actual de cadre care lucrează pe aceste posturi de crea-

ție, folosind în altă parte pe cel care nu are competența necesară.

Valoroasa expoziție documentară a unor absolvenți textilești, organizată anul acesta de Ministerul Industriei Ușoare, dovedește că întreprinderile în care lucrează absolvențele noastre n-ar greși dacă s-ar ocupa mai îndepărtate de condițiile lor de creație (alelaltă și timp necesar creației de profiluri pentru fabrică). De asemenea, atelierelor de creație ale întreprinderii sau condițiile de creație acordate de edituri tehnoredactorilor nu trebuie considerate un lux, un capriciu al artistului.

Multe din lucrurile acestea au înțeles, dar se fac pe ici, pe colo. A aduna niște oameni în jurul unei mese, artiști, arhitecți, ingineri, specialiști în comerț, sociologi și a concepe cu creionul în mână un plan de organizare sistematică a pătrunderii frumuseții în producția industrială și în viața cotidiană cred că este lucrul cel mai util. Și eu cred că în această muncă pe cel mai finier și mai entuziaș dintre artiști. Mesele rotunde cu publicitate își au ele rostul lor; mesele de lucru cred însă că sînt cele mai nimerite în situația actuală.

Dar problema are și alte aspecte, legate de primirea pe care o fac absolvenților diferite organe locale.

A fost un eveniment pentru instituția noastră monahală în care un grup de tineri artiști din secția picturii au hotărât să meargă în frumoasa regiune a Maramureșului. Mai trziu, expoziția regională din Baia Mare, confirmat cu entuziasm lor era dublat și de o temeinică pregătire profesională, de un larg orizont cultural. Este vorba de absolvenții Apostol Nicolae, Grigore Nalafiu, Baumeister Ana și Cămărașan Ilie din clasa profesorului Gh. Șaru. Ei s-au stabilit acolo, întărind canalul de la Baia Mare. N-ar fi oare firească o organizație locală să se ocupe cu mulți grîbi și solitudine de condițiile lor de viață de la muncă?

Fără să generalizez, pot afirma că nu sînt puține cazurile cînd absolvenții ai instituțiilor noastre nu s-au bucurat de întregul sprijin cuvenit acolo unde au fost repartizați. Astfel, Șteful popular al orașului Pitești, timp de doi ani, nu a luat nici o măsură pentru a asigura cazarea corespunzătoare a doi pictori talentați, repartizați ca profesori de desen la Pitești. Același lucru s-a nîmplat cu Băies Silviu la Petroseni, cu Cionca Dumitru la Tîrnăveni.

În schimb, organele locale din Craiova, Constanța, Ploiești, Iași, Timișoara au creat condiții optime pentru cea mai mare parte dintre absolvenții repartizați acolo, iar după cîțiva ani au reușit să încheie nucleul de care s-au putut porni dezvoltarea creației plastice în regiune.

Mă întreb dacă la rîndul său Uniunea Artiștilor Plastici n-ar putea să se ocupe mai îndepărtat de organizarea unor expoziții — în grup sau individual — ale unora dintre tinerii

pentru ei-l încuraja și stimula, a le oferi șanse de afirmare. Canalul de creație al U.A.P. ar căștiga mult, după părerea mea, dacă ar lîna legătură cu o serie de tineri talentați, răspîndiți pe tot cuprînsul țării.

Institutul de arte plastice din București, preocupat de evoluția unor tineri creatori, a amenajat o sală de expoziții în fostul muzeu Kalinderu care sînt de acum încolo la dispoziția lor în perioadele cînd nu sînt planificate expozițiile ale studenților sau ale cadrelor didactice. Aici și-au făcut debutul cu expoziții personale o serie de tineri ca: Apostol Nicolae, Popescu Dan Cristian, Pasima Victor, Krijanovski Nicolae, Stend Ion și Moiescu-Stend Teodora.

Ne bucurăm faptul că în ultima vreme unele întreprinderi și instituții ne soliciți absolvenții Institutului de arte plastice ca să-și îmbunătățească programele analitice conform necesităților dezvoltării industriei și comerțului din țara noastră. Estetica formelor și culorii a pătruns astăzi în uzine cît și în casele oamenilor, în viața lor de toate zilele. Această obligație a o schimbare a mentalității asupra și ale rostul lor; mesele de lucru cred însă că sînt cele mai nimerite în situația actuală.

Vechi zicală: „Omul potrivit la locul potrivit” atrage după sine și cealaltă zicală: „Omul sînfetecă locul”.

Vasile CELMARE
profesor al Institutului
de arte plastice
„Nicolae Grigorescu”

Festivaluri internaționale ale filmului

Printre numeroasele manifestări artistice internaționale, la care va participa și țara noastră, pînă la sfîrșitul anului, se alină și câteva festivaluri ale filmului.

Primul dintre acestea, destinat filmului pentru copii și tineret, va avea loc între 30 octombrie și 10 noiembrie la Teheran. Studioul „Animallim” va prezenta peliculele „Și atunci...”, „Contrapunct în alb” și „Bobo”. În jurul acestui festival a fost invitat și regișorul Ion Popescu-Gopo. Același regișor se va afla printre membrii juriului celui de-al IX-lea Festival Internațional al Filmului documentar și de scurt metraj de la Leipzig (12-20 noiembrie), la care cinematografia noastră va participa cu o selecție de filme documentare, precum și cu o delegație de cinești. Creatorii noștri în acest domeniu vor fi prezenți, de asemenea, la Intilnirea Internațională a Filmului pentru copii și tineret, care va avea loc la Cannes, între 26 decembrie a.c. și 3 ianuarie, 1967.

(Agerpres)

DOUĂ PREȚIOASE CONTRIBUȚII MONOGRAFICE

■ „GEORGE COȘBUC” de Dumitru Micu
■ „A. I. ODOBESCU” de D. Păcurariu

Volumul lui Dumitru Micu despre GEORGE COȘBUC, apărut cu puțin timp înaintea sărbătorii centenarului poetului născut în colecția de mici monografii de istorie literară tipărită de Editura tineretului, a constituit obiectul unor numeroase intervenții critice. Credem însă că unele din acestea nu au fost întotdeauna suficient seama de faptul că avem a face — după cum se arată și pe coperta interioară a volumului — cu reșapărea, doar cu mici modificări de ordin stilistic, a amplitudinii studiului introductiv la un volum din versurile poetului publicat în 1961. Astfel încît autorului nu i s-ar putea imputa nerealizarea unor obiective ale cercetării pe care nici n-ar reuși să le atingă o lucrare de factură aceasta, chiar dacă ea constituie singura exegeză monografică din ultimii ani asupra vieții și operei lui George Coșbuc.

Studiul lui Dumitru Micu constituie însă pentru cititorii cărora li se adresează nu numai o valoroasă sursă de informare, ci, mai ales, o călăuză competentă în universul creației acestui clasic al literaturii noastre, cîntăret inspirat al statului și al sufletului omesc.

Evoind principalele momente ale existenței poetului și, în același timp, evoluția preocupărilor sale artistice, autorul micromonografiei reconstituie, în

liniile sale definitorii, profilul unui creator stăruie legat de poporul din care s-a născut și un artist cu o înaltă conștiință cetățenească. Cercetarea atentă a bogatei și variatei opere poetice a lui George Coșbuc — cercetare care are în vedere și exegezele mai vechi asupra creației autorului „Baladelor și idilelor” — tinde către delimitarea între ceea ce rămîne valoare autentică, perenă, de ceea ce nu mai rezistă timpulului. În paginile cărții sale, D. Micu se oprește în mod deosebit asupra celor mai reprezentative versuri ale poetului, demonstrînd printr-o subtilă analiză virtuțile lor artistice, fie că este vorba de cele închinăte sentimentului erotic, de pasteurile de poezie memorabile, ca „Noaptea Zamferei” și „Moartea lui Fulger” sau de poemele în care dă glas unui profund protest social. Analiza aceasta reușește să reliefeze convingător aportul deosebit al poetului la dezvoltarea literaturii românești. Format la școala poeziei populare și a marilor clasici ai literaturii universale — din opera lui Homer sau Dante a realizat de altfel și traduceri de o mare valoare artistică — George Coșbuc aducea în momentul afirmării sale pe firmamentul liricii noastre „un antidot cîmpesc împotriva versificării plîngărețe” ale epocii, afirmînd „poezia heroică și nunilor născuțene, a obiceiurilor pitorești, a revolta împotriva nedreptății — o poezie plină de vigoare, fremătînd de optimism”.

Referențele permanente la clima spirituală al epocii, punțile de legătură întinse între creația contemporanilor poetului, alături de expunerea clară, expresivă și de plasticitate a evocării celui ce a fost numit de Dobrogeanu-Gherea „poetul țărăniului” — calități ce nu ar trebui să lipsească nici unuia dintre volumele publicate în cadrul acestei colecții — conferă un plus de interes studiului lui Dumitru Micu.

Și pentru D. Păcurariu creația scriitorului pe care îl studiază a constituit obiectul unor preocupări anterioare. Micromonografia de față constituie însă o cercetare inedită, menită să surprindă, în ansamblul lor, multiplele fațete ale activității celui „scriitor eminent, istoric și estetician erudit” care a fost A. I. ODOBESCU. Autorul studiului nu și-a propus să organizeze într-un mod diferit față de alte cercetări asemănătoare bogatul material rezultat din investigațiile sale, prezentarea cronologică oferindu-i posibilitatea unei evocări cît mai autentice.

Sînt trecuți astfel în revistă anii copilăriei scriitorului, ai studiilor din țară și de la Paris, petrecuți în atmosfera caracteristică epocii de după revoluția de la 1848, primele manifestări ale talentului său care lăsa de pe atînci să se întrevadă pe unul dintre cei mai desvîrșiți mînuitori ai limbii române literare. Studiul și traducerile unor scrieri din alte literaturi — cu preferințe pentru clasici antichității — interesul deosebit manifestat permanent pentru istoria patriei, cît și pentru tradițiile culturii noastre naționale sau pentru frumusețile neperioare ale creației folclorice, participarea la disputele filologice ale vremii sînt doar cîteva dintre preocupările lui ODOBESCU asupra cărora D. Păcurariu se oprește îndeeaproape.

Autorul reușește să reliefe în paginile lucrării contribuția scriitorului la dezvoltarea culturii românești, numeroasele sale studii și lucrări despre problemele limbii, despre cărturari și scriitori români de seamă sau despre poezia și arta populară, fiind „exemple de erudiție, de finețe, de spirit analitic pătrunzător și patriotism”.

O atenție deosebită este acordată, în mod firesc, prozei artistice a lui ODOBESCU, domeniu cărui a se circumscrie unele dintre realizările sale fundamentale — este vorba de „Scenele istorice” și, mai ales, de opera sa de căpătîi, „Pseudo-Kyngheticos”; păcat însă că acestor pagini ale studiului nu le este străin, pe alocuri, accentul pus îndeebî pe descrierea și mai puțin pe interpretarea critică a textului.

Imaginea personalității scriitorului este întregită prin referențele la activitatea sa de adevărat cărtor al arheologiei moderne românești, prin reliefaarea meritorilor sale ca om de teatru, pedagog, publicist.

Menirea colecției tipărită de Editura tineretului face, într-un fel, inevitabil un anumit caracter didactic și descriptiv al lucrărilor ce apar aici. Aceasta nu exclude, bineînțeles — așa cum dovedesc și volumele asupra cărora ne-am oprit în rîndurile de față — posibilitatea exprimării unor puncte de vedere inedite, a realizării unor sinteze originale, aț asupra scrierilor mai puțin studiate, cît și asupra celor cărora le-au fost dedicate cercetări anterioare. De cît mai numeroase asemenea studii au nevoie, în fond, și cei cărora ele li se adresează. Tocmai de aceea credem că în acest sens editura este chemată să-și desfășoare cu perseverență și activitatea de vîitor.

TEATRE

- Filarmonica de stat „G. Enescu” (la sala mică a Palatului — orele 20)
- CONCERT DE MUZICĂ DE CAMERĂ.
- Sala Palatului: NEÎNCREDERE ÎN FOȘOR (spectacol prezentat de Teatrul Muncitoresc C.F.R.) — 19,30.
- Teatrul de Operă și Balet: TRUBADURUL — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: LOGODNICUL DIN LUNĂ — 19,30.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchiu Măgureanu nr. 1): MOARȚEA LUI DANTON — 19,30, (sala din str. Al. Bălan nr. 76 A) ȘEFUL MITICĂ BALAJINU — 16, 19,30.
- Teatrul „C. I. Notara” (sala Măgheru): AU FOST ODATA... DOUĂ ORFELINE — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea” TURCARET — 20.
- Teatrul Mic: RICHARD AL IL-LEAC — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă”: NOTA ZERO LA PURTARE — 19,30.
- Teatrul „Tăndăric” (sala din Calea Victoriei): EFĂNȚELUL CURIOS — 16,30, (sala din str. Academiei): TIGRIȘORUL PETRE — 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): REVISTA DRAGOSTEI — 20.
- Ansamblul artistic al Unirii Generale a Sindicatelor: MAGISTRALA TINERETII — 20.
- Circuitul de stat: STELELE CIRCULUI — 19,30.

CINEMA

- TRIUMFUL LUI ROBIN HOOD — cinematoscop: Patria (completare Frunze) — 10, 12,15, 14,30, 16,45, 19, 21,15, București (completare Pictorul Ghilă) — 9, 11,15, 13,30, 15,30, 18,45, 21, 19,30, Excelsior — 9,45, 11, 13,15, 15,30, 18,45, 21 (la ultimele două completare Zina Zecole).
- CIT TIMP ESTE SĂNĂTOS: Republica (completare Pictorul Ghilă) — 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21.
- VREMEA ZĂPEZILOR: Luceafărul — 9,30, 11,45, 14, 16,15, 18,30, 20,45.
- MOULIN ROUGE: Cinemateca — 9, 11,30, 14.
- PANTOMAS SE DEZLĂNTUIE — cinematoscop: Festival (completare Frunze) — 8,45, 11,15, 13,30, 15,30, 18,30, 21, Aurora (completare Tradiții maramureșene) — 8,45, 11, 13,15, 15,30, 18, 20,30, Melodia (completare Deschiderea nouă universitar) — 8,30, 11, 13,30, 16, 18,30, 21, Fiumara (completare Cîmpanii anilor Academice) — 8,15, 11,45, 15,30, 18, 20,30.
- URMELE STRĂMOȘILOR UITAȚI Capitol (completare „EU”) — 9,30, 11,45, 14, 16,15, 18,30, 20,45, Buzey (completare Planeta englezilor) — 15,30, 18, 20,30, Volpa (completare Pictorul Ghilă) — 9, 11,15, 13,30, 18,30, 21.
- FEOCIARA: Lumina (completare „EU”) — 9, 11,15, 13,30, 15,45, 17, 20,45.
- CENUSA — cinematoscop (Feria): Victoria — 9, 12,30, 16, 19,30, Gaiușii — 15,45, 19,30, Tomis — 12,30, 16, 19,30.
- ZUA FERICIRII — cine Central (completare Șalmi) p. 9, 11,15, 13,30, 16, 18,30, 21.
- TARA FERICIRII: Unor țărani Antagonismul — 15,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: Do — 9.
- CIA MAI FRUMOASA: Doine (completare Imagini din Muzeul pomierilor) — 11,30, 13,45, 16, 18,15, 20,45.
- ANIMALELE — CONCERT: Timpușor Noi — 9-21 în continuare.
- ÎN NORD, SPRE ALASKA I — cinematoscop: Intr-o țară... (într-o țară) (completare China succesului) — 15, 15,30, 18, 20,30.
- CELE 4 ZILE ALE ORAȘULUI NEAPOLIS: Dacia (completare Planeta englezilor) — 8,30, 15,45 în continuare — 18,15, 20,45, Flacăra (completare Fermeții la lucru) — 15,15, 18, 20,45.
- NU SÎNT COPACI PE STRADĂ: Grivita (completare Pictorul Ghilă) — 9, 11,15, 13,30, 16, 18,30, 21.
- ZORBA GRICUL: Bucuși — 9, 11,45, 14,45, 17,45, 20,45, Miorita — 8,30, 11,30, 14,30, 17,30, 20,30, Pecea — 15,30, 18, 20,45.
- STEAUA FĂRĂ NUME: Gloria (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Bacău) — 9,15, 11,30, 13,45, 16, 18,15, 20,30, Arta (completare Pictorul Ghilă) — 9, 11,15, 14, 16,15, 18,30, 20,45, Modern (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Galați) — 9, 11,15, 13,30, 16, 18,30, 21.
- DILIGENȚA: Unirea (completare Lacul lebedelor) — 15,30, 18, 20,30, Crîngăsi (completare „EU”) — 15,30, 18, 20,30.
- NOTRE DAME DE PARIS — cinematoscop: Munca — 10, 15,30, 18, 20,30, Drumul Sării (completare Antagonismul) — 15, 17,45, 20,30, Cosmos — 15,30, 18,15, 20,30.
- TERRESE DESQUEYROUX Popular (completare Măsură pentru măsură) — 15,30, 18, 20,30.
- MISTUNE EXTRAORDINARE: Moliere (completare Un șerif și multe mistene) — 15,30, 18, 20,30.
- PARTIZANII ÎN CIMPUL: Vitan (completare Copiii... iar copiii) — 16, 18,15, 20,30.
- LUMINĂ DUPĂ IALUZIELE: Fenetă (completare Imita și constiția) — 15,30, 18,30, Vultur (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Mureș-Artimonaș Maghiari) — 15,30, 18, 20,30.
- AVENTURIILE LUI WERNER HOLT ambule serli: Fioresca 9, 12,30, 16, 20.
- DRAGOSTEA ÎNVINCE — cinematoscop: Rahova (completare Planeta englezilor) — 15,30, 18, 20,30.
- CINELE DIN RASKERVIA: Progresul (completare Istoria navigației) — 15,30, 18, 20,45.
- SUZANA ȘI RĂTEȚI: Lira (completare Fermeții la lucru) — 15,30, 18, 20,30.
- ALPARETUL FRICII: Colentina — 15,30, 17,45, 20.
- FĂRĂ PASAPORT ÎN TARA STRĂINĂ: Cotroceni (completare Lacul lebedelor) — 15,15, 18, 20,45.

EXCESE

Noțiunea de experiment a căpătîit în vremea din urmă o largă circulație, acoperind varietate de domenii și ale fenomenului literar artistic. Lucru cît se poate de firesc dacă raportăm sensul ei exact la eferența pe care o cunoaștem azi, pe diverse meridiane, precum și la noi, artele și litera pe impulsul progresului rapid înregistrat de civilizația tehnică și, respectiv, de viața socială și spirituală. Este neîndoișcă că într-o epocă favorabilă în cel mai înalt grad revoluțiilor științifice, creația artistică — indiferent de formele ei de manifestare, literatură, teatru, film, plastică — trebuie să țină neapărat seama de noile disponibilități de ordin intelectual și afectiv ce caracterizează gustul, pregătirea și interesul publicului celui mai larg.

Asadar, nu poate să surprindă pe nimănă stăruința și străduința artiștilor omenii în artă și literă de a găsi și realiza acel acord, acel consens dintre capacitatea operelor de a se face ecoul spiritualității epocii noastre și structura și cerințele consumatorului de artă. Insuși sistemul imagistic cu care operează artistul cunoaște azi profunde transformări, mă refer la apelul la simboluri, la concentrarea investigațiilor psihologice, la relevarea de-aialui celui mai semnificativ, care să țină seama de capacitatea individuală a epocii noastre de a colabora direct la realizarea imaginii artistice, de nevoia lui de a leși din stadiul de receptișner cumințe, de a-și manifesta activ atitudinea, de a-și mobiliza resursele inteligente, bagajul de cunoștințe etc.

Dar nu este mai puțin adevărat

că inovațiile nu sînt întotdeauna rezultat al unor experimente izvoite din preocupări pline de răspundere și de exigență, aflîndu-se automat confirmarea în contactul cu publicul. Multe din experimentele cu șanse clare de izbîndă nu pot surprinde și uneori chiar contraria o bucată de vreme. Nu trebuie uitat că o poezie ca aceea a lui Tudor Argheș sau, și mai evident, a lui Ion Barbu, n-a debutat într-un consens chiar atît de unanim încît succesul ei să se impună imediat.

PUNCTE DE VEDERE

Iată un aspect deloc de neglijat în considerarea noțiunii de experiment, cu atît mai mult cu cît este ușor de observat cum în spațiile ei, sub oblăduirea ei, își fac loc, foarte adesea, facilitățile, grațuitățile, artificialul, snobismul, lipsa de acoperire artistică și, de ce să nu recunoaștem, chiar impostura. Există, din păcate, un revers nefericit al medaliei, rod al usurății și al modei. Și moda face iute prozeții în artă și literatură, pentru că imitarea formelor este atît de la îndemînă și minuirea nici nu cere eforturi prea mari. Așa încît mi se pare justificată cerința ce se impune criticilor de specialitate de a-și exercita un rol, — ca să folosesc un termen medical — „proflitic”, în vederea depistării acelor producții care disimulează experimentul. O asemenea preocupare nu poate fi străină, cu atît mai mult redacțiilor literare, cu cît paginile revistelor devin în multe împrejurări, prin forța lucrurilor, terenul principal de manifestare publică a diverselor experimente și inovații.

O lectură cît de cît atentă asupra unor publicații literare va întîlni oricărui cititor convingerea că nevoia exigenței nu poate rămîne în stadiul teoretic.

Iată, de pildă, cîteva exemple, culesse din ultimele numere ale unor reviste. Am citit cu ne-dumerire în revista „Ateneu” o povestire semnată de Cicerone Cernegura. Într-o vagă și tristă pasișă kafkiană, ni se relatează cu o patimă pentru amănunțu cel mai nesemnificativ, tribulațiile unui ne sufocat de un miros urît, care l-a făcut să se uite pînă și pe „ălăpuiș ghetelor să vadă dacă n-a călcat în ceva”. Pînă la urmă ni se comunică o imagine a unui mirriapod în genul gîndacului din metamorfoza lui Kafka. Orice încercare de a depista vreun sens, de a recepționa o idee se dovedește zadarnică, în ciuda titlului *Ogînda* — care, în intenția autorului, ar trebui să fie revelator. Pasișă e atît de evidentă și de tristă, ca să nu mai vorbesc de sarcina mijloacelor, încît ești cu adevărat surprins de simplitatea și de lipsa de interes a acestui text.

Crede bătaia ceasornicului auster, sufletul meu e definitiv prins în rotile lui.

Toate sînt altfel acum orbecînd în vreme; pești îngropați în mil miscîndu-și bronhiile sacadat, cîinii lătrînd de ger, oamenii vîndu-și se în așternuturi semînte sub adăpostul zăpezii”.

Sînt eticva exemple doar, care evident n-au nevoie de comentarii, demonstrînd unde pot duce excesele în artă.

Poate că n-ar fi lipsit de interes să discutăm despre experiment și despre excesele lui păgubitoare mai des, cu mai multă grijă decît am făcut-o pînă acum. Pentru că, să recunoaștem, săbuzime nu o dată plătesc tribut esteticii și talente veritabile, meritînd o sporită atenție din partea revistelor și criticii, care se pronunță totuși prea timid în astfel de situații.

Dinu SARARU

Sorin MOVILEANU

TELEVIZIUNE

18,00 — Pentru cel mic: „Ala-Bala”. Școli și tradiții: Un vechi Izvor de cultură. Liceul „Nicolae Bălcescu” din București.

18,50 — Publicitate.

19,58 — Ora exactă.

19,00 — Televiziune de seară.

19,20 — Bulletinul circulației rutiere.

19,30 — Atlas folcloric: Argeșul — prezentat: George Doleteanu.

20,00 — Săptămîna.

21,00 — Avangarda.

21,15 — Teleglobe — Existința de călători geografice: „Jamaica”.

21,45 — „Un hitet la alegere” — examen muzical cu Bebe Prisada.

22,05 — Interpreti celebri: Virginia Zeani.

22,25 — Televiziunea de noapte.

(Urmare din pag. 1)

ERUDIȚIE

În ce măsură cunoștințele căpătate în școală și universitate, cu douăzeci sau treizeci de ani mai înainte, pot fi adaptate cerințelor vieții științifice și industriale, și în ce măsură pregătirea intelectuală a unui citare om de cultură mai poate să-și cîjite în prezent?

Școala veche își făcuse datoria: oferise acestui intelectual și acestui tehnician o imagine a lumii din acel timp. Dar cum ar fi putut întîi și anticipa acest învățămînt mersul imprevizibil al științei și industriei actuale? Rămînea astfel în sarcina cărturarului sau o specialistului într-o ramură tehnică obligația de a continua, pe socoteală proprie, înțelegerea lui în pasul vremii. Aceasta este, în fapt, rostul școlii: de a deschide curiozității intelectuale o cale și a da omului de mine o metodă de studiu, care să-l îngăduie să continue singur cercetările începute în școală.

Nu ne referim numai la situația delicată în care s-ar afla un profesor care, nefiind la curent cu noile cercetări ale științei, ar fi depășit de tinerii săi elevi, entuziașii cunoșcă-

tori ai prezentului, sub toate formele sale — sau un inginer, constatînd că setea de cunoaștere a muncitorilor cu care lucrează îl conduce la un înțelegere a tehnicii pe care el, prin neajutorarea tinereții la curent cu noile descoperiri științifice, nu o are. Înțelegem și sublimul rolul pe care îl are această cunoaștere a evoluției științei în randamentul tuturor oamenilor muncii: profesorul va deschide elevilor săi noi orizonturi, inginerul va putea face inovații tehnice, agronomul sau geologul vor putea aplica metode de lucru mai eficiente, inginerul de performanță va cunoaște noi mijloace științifice de antrenare, iar oamenii de toate profesiile vor afla în urmăria progreselor medicinii principii moderne de alimentație, sau de profilaxie a sîntetelor trupului și sufletului.

Acastă activitate personală, de menținere a contactului cu progresele științifice și tehnice ale vremii, este, în același timp, și o nevoie intelectuală și cuprînzătoare a întregii realități. Erudiția nesemnificativă trebuie înlocuită printr-o cunoaștere de ansamblu a lumii, a evoluției societăților, prin analiza materialismului dialectic și istoric.

Omul de cultură al timpului nostru, profesor, muncitor, inginer, medic, este obligat să urmărească cercetările întreprinse de oamenii de știință în toate domeniile, înregistrînd cele mai însemnate impliniri. Știința, cîcătulea principului dinamic al progresului, sub îndoaia sa formă, a cunoașterii teoretice a universului și a aplicațiilor practice, destinate să transforme structura vieții sociale și producția materială, îmbunătățind treptat condiția de viață a oamenilor.

Între aceste două cășturi, ale cercetării de laborator și progreselor industriei, nu există divergență, ci condiționare. Cultura înseamnă continuitate, legătură între formația umanistă și integrarea valorilor actuale și dicționar enciclopedic nu înseamnă cultură științifică.

Omul cultivat nu se definește prin număr și varietate dispartată de cunoștințe, ci prin încheagarea lor într-o concepție

INTERVIUL ACORDAT DE TOVARASUL ION GHEORGHE MAURER DELEGATIEI OFICIALE DE ZIARISTI GRECI

(Urmare din pag. 1)

Apreciem ca e de mare importanta pentru intarirea climatului de pace in regiunea noastra faptul ca Romania si Grecia considera ca sistemele lor sociale deosebite si aparținerea lor la tratate politice si militare diferite nu constituie un obstacol in dezvoltarea relatiilor de colaborare prieteneasca si fructuoasa intre cele doua tari.

Aşa după cum se arată și în comunicatul comun semnat în urma vizitei noastre la Atena, România și Grecia, aspirând la o pace durabilă în această regiune, își afirmă hotărârea de a continua eforturile pentru dezvoltarea relatiilor de colaborare între țările din Balcani, fiind cunoscut că aceasta constituie o contribuție pozitivă la cauza păcii generale.

Ne exprimăm convingerea că relațiile dintre țările noastre vor deveni din ce în ce mai active și vor constitui o nouă contribuție la întărirea colaborării între toate țările balcanice, în folosul păcii.

INTREBARE: Intrevedeți oare pericole care amenință pacea mondială din cauza problemei vietnameze și care sînt, după părerea dv., hotărârile ce se impun pentru a se pune capăt situației actuale și a se restabili pacea?

RĂSPUNS: Nu este greu de constatat că războiul dus de Statele Unite în Vietnam constituie un pericol grav la adresa păcii mondiale. În epoca noastră, orice conflict local face să graviteze în jurul său interesele tuturor statelor. Nu putem uita că cele două conflicte mondiale au izbucnit din conflicte locale. Este astfel cu totul firesc să existe o profundă îngrijorare în legătură cu situația din Vietnam și o tot mai vie dorință ca ea să fie cît mai grabnic reglementată, restabilindu-se astfel liniștea în acea regiune a globului.

Ce trebuie făcut în acest scop? România și-a exprimat nu o dată punctul său de vedere în această privință. Noi considerăm că poporul vietnamez trebuie lăsat să-și hotărască singur soarta, potrivit voinței și aspirațiilor sale naționale. Este imperios necesar ca Statele Unite care, prin bombardamentele efectuate asupra Republicii Democratice Vietnam, au comis un act de agresiune împotriva unui stat suveran, să dea dovadă de realism și să înceteze imediat, necondiționat și pentru totdeauna, aceste bombardamente. În felul acesta, războiul nedeclarat și injust dus de Statele Unite ale Americii împotriva Republicii Democratice Vietnam ar lua sfîrșit și s-ar crea condițiile pentru încetarea conflictului din Vietnam, cerere exprimată de întreaga opinie publică mondială. Totodată, România sprijină poziția exprimată de guvernul Republicii Democratice Vietnam și de Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud: să se pună capăt războiului dus împotriva populației sud-vietnameze; să fie retrase din Vietnamul de sud toate forțele militare americane și celelalte trupe intervenționiste; să fie desființate bazele militare străine din Vietnamul de sud; să fie aplicate cu strictețe acordurile de la Geneva. Guvernul român consideră că prin această pace se va restabili în Vietnam și în jurul său o atmosferă de încredere mondială care plutește asupra omenirii va fi îndepărtată.

În ceea ce îl privește, poporul român va sprijini și de acum înainte lupta justă a poporului vietnamez pînă la victoria deplină asupra agresorilor.

INTREBARE: Am dori să ne informăm asupra progresului realizat în țara dv. în ultima perioadă și asupra perspectivei dezvoltării sale viitoare.

RĂSPUNS: În ultimele două decenii poporul nostru a desfășurat o activitate neobosită pentru dezvoltarea multilaterală a țării, pentru a valorifica toate forțele și resursele naționale în interesul progresului patriei, al înaintării ei rapide pe calea prosperității și civilizației. România este astăzi o țară liberă și independentă, care face progrese necontenite în construirea unei economii moderne, a unei vieți prospere și care își afirmă în mod activ prezența în viața internațională.

La temelia progresului țării noastre se află dezvoltarea intensă a industriei pe care noi o considerăm singura cale pe care economia noastră va putea să ajungă treptat la nivelul țărilor avansate din punct de vedere economic.

În prezent producția industrială a țării noastre este de circa 10 ori mai mare decît în 1938, anul cu cel mai înalt nivel de producție a României de atunci. Totodată s-a schimbat structura acesteia, creștîndu-se o serie de ramuri noi: construcția de mașini, industria energetică, chimică și petrochimică și s-a dezvoltat considerabil cele existente. În cursul planului șaseenal (1960—1965) volumul global al producției industriale a crescut de 2,24 ori față de 1959.

În politica noastră economică pornim de la faptul că România dispune de o gamă destul de variată și bogată de resurse naturale. Aceasta permite organizarea unei economii naționale complexe, multilaterale și armonioase, o echilibrare a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării. Esențialul în politica noastră economică a fost și va fi industrializarea continuă a țării, la nivelul tehnicii celei mai avansate, pentru a asigura o productivitate a muncii foarte ridicată și o bună calitate a produselor. Dacă voi adăuga că în procesul industrializării s-au calificat la un nivel responsabil zeci de mii de muncitori și ingineri și că toți oamenii muncii din țară participă cu entuziasm la edificarea societății noastre, aveți un succint tablou a ceea ce am realizat pe plan economic. Noul plan cincinal are ca obiectiv principal continuarea industrializării țării prin dezvoltarea accentuată a industriei grele și a promovării tehnicii moderne în întreaga economie.

E de la sine înțeles că scopul fundamental al acestui efort este fărîșirea cadrului material care să asigure tuturor membrilor colectivității noastre condiții de viață și de civilizație demne de epoca pe care o trăim.

Potențialul nostru principal este creatura omului, hărnicia și talentul poporului, care astăzi se manifestă liber și în toată plenitudinea lui. În aceste condiții se dezvoltă o cultură înfloritoare, o artă și literatură legate de realitățile noastre, o largă activitate de cercetare științifică mereu în contact cu realizările științei mondiale, un învățămînt întemeiat pe principii solide și metode moderne de predare. O grijă deosebită se acordă sănătății poporului prin intermediul unei întinse rețele de spitale și dispensare utilizate cu reparată modern, construcției de locuințe confortabile, restructurării arhitectonice a orașelor și comunităților în general și asigurării sociale, în întregime subvenționate de stat.

Totodată România își extinde și multiplică posibilitățile de participare la schimburile internaționale, comerciale și culturale. Promovînd o astfel de politică, România militează în relațiile sale internaționale pentru respectarea strictă a principiilor independenței și suveranității naționale, a egalității în drepturi, a neamestecului în treburile altor popoare, a schimburilor reciproci avantajoși.

Realizările obținute pînă acum de poporul nostru sînt temelia pe care se înalță progresele ei viitoare, care pentru următorii cincini au la obiectiv de acum conturul precis al unui vast program de activitate. Așa cum puteți descifra din graiul clar și simplu al cifrelor planului nostru cincinal, toată munca noastră de azi și de mâine are ca țel suprem prosperitatea materială și culturală a poporului, înflorirea continuă a României socialiste.

INTREBARE: Care sînt perspectivele unei viitoare dezvoltări economice, cu sistemul actual de planificare și orientare a României?

RĂSPUNS: Principiul nostru obiectiv economic este actualmente înfăptuirea planului economic pe perioada 1966—1970, amplu program de dezvoltare multilaterală, care va marca un nou progres în valorificarea la nivel superior a resurselor noastre materiale și a forței creatoare a poporului român, o creștere însemnată a puterii economice a țării, prin care România se va apropia și mai mult de nivelul țărilor avansate din punct de vedere industrial. Amploarea acestui program se exprimă, de exemplu, în faptul că valoarea întregii producții industriale din 1938 a României se va obține în 1970, în numai trei săptămîni. În același timp, în anul 1970 se va încheia în linii generale procesul de mecanizare și chimizare a agriculturii.

Rezultatele obținute în primele zece luni ale acestui an învederează realismul sarcinilor pe care ni le-am fixat. Obiectivele sînt minuțios analizate și repartizate cu precizie pe ramuri, în programe clare, fiecare departament, fiecare întreprindere — chiar și cele aflate în construcție și care vor intra în producție pînă în 1970 — știind exact ce are de făcut în întreaga perioadă a cincinalului și în fiecare an al lui.

Desigur, problemele pe care le avem în față sînt complexe, și ele ne obligă să acordăm o atenție permanentă verificării și îmbunătățirii metodelor de conducere a economiei.

Rezolvarea problemelor pe care le ridică viața impune o conducere economică dinamică, atentă la semnalele practicii cotidiene ca și la noile cercurări ale tehnicii și științei, bazată pe consultarea permanentă a maselor angrenate în procesul de producție.

De aceea noi sîntem necontenit preocupat să introducem în conducerea economiei noastre îmbunătățirile pe care le cere nivelul

DELEGAȚIA DE ACTIVIȘTI AI P. C. DIN CEHOSLOVACIA ȘI-A ÎNCHEIAT VIZITA ÎN ȚARA NOASTRĂ

Joi, 27 octombrie, tovarășul Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegația de activiști ai P.C. din Cehoslovacia, condusă de tovarășul Jan Janík, membru al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, membru al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C. din Slovacia, care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită în țara noastră, în schimb de experiență.

La primire au luat parte Ștefan Matei, șef de secție, și Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

A fost de față dr. Karel Komarek, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. S. Cehoslovace la București.

Cu acest prilej a avut loc o discuție prietenească.

În timpul sederii în țara noastră, delegația a avut convorbiri la secția agrară a C.C. al P.C.R., Consiliul Superior al Agriculturii și la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, a luat cunoștință despre munca organelor și organizațiilor de partid, a organelor de conducere din agricultură, a vizitat unități agricole, industriale, instituții științifice și culturale.

În după-amiaza aceleiași zile, delegația a plecat spre patrie. (Agerpres)

ÎNȚILNIREA UNIVERSITARĂ ROMÂNNO-ITALIANĂ

Joi s-au încheiat lucrările simpozionului din cadrul înțilnirii interuniversitare româno-italiene pe probleme agricole. În cele două zile de lucru, participanții — specialiști români și italieni — au prezentat referate și comunicări privind cele mai noi realizări în genetică, ameliorare, folosirea intensivă a terenurilor irigate și îngrășămintelor, alimentația anima-

lelor pe bază de furaje complexe, mecanizarea lucrărilor agricole, teoria și practica viticulturii și pomiculturii și altele.

Referatele prezentate și dezbaterile au dus la adăucirea unor probleme teoretice în vederea aplicării lor în scopul sporirii producției și ridicării calității acestora. (Agerpres)

Cronica zilei

CU PRILEJUL ORGANIZĂRII EXPOZIȚIILOR INDUSTRIALE A BULGARIEI

Joi dimineața, la Pavilionul Expoziției Economiei Naționale a avut loc o conferință de presă cu prilejul organizării Expozițiilor Industriale a Bulgariei, care va fi deschisă la București între 1 și 13 noiembrie. Ivan Davidov, secretarul general al Camerei de Comerț a R. P. Bulgaria, a vorbit despre caracteristicile unor expozite din domeniile construcției de mașini, chimiei și metalurgiei, a industriei lor electrotactice, farmaceutice și ușoare. Totodată, vorbitorul a subliniat contribuția pe care o poate aduce expoziția la continuarea dezvoltării relațiilor economice dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria.

Joi s-a încheiat călătoria de studii făcută în țară de oameni de știință și specialiști străini și români, participanți la lucrările care au avut loc la București în zilele 12 și 26 octombrie, au fost donate Biblioteca Centrale de Stat din București.

PLENARA COMITETULUI OLIMPIC ROMÂN

În ziua de 27 octombrie, a avut loc ședința plenară a Comitetului Olimpic Român care a analizat stadiul de pregătire a sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice de iarnă și de vară din anul 1968. Au fost adoptate o serie de măsuri menite să asigure ridicarea nivelului activității în toate ramurile de sport

petrecute pe litoralul Mării Negre și în Delta Dunării, au fost vizitate santierul Combinatului siderurgic de la Galați, cartierele noi de locuințe ale orașului, complexul petrochimic de la Valea Treișului, iar apoi Brașovul și Poiana Brașov, muzeul Peleș și orașul Ploiești.

Membrii ai conducerei și principalii actori ai colectivului Teatrului „Josef Attila” din Budapesta, care se află în turneu la București, au făcut joi o vizită la Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, unde au fost primiți de prof. dr. Mihnea Gheorghiu, vicepreședinte al comitetului. La întrevvedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, au luat parte funcționari superiori din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și reprezentanți ai Ambasadei R. P. Ungare la București.

Cărțile și revistele cuprinse în Expoziția cărții din Republica Federală a Germaniei, care a fost deschisă la București între 12 și 26 octombrie, au fost donate Biblioteca Centrale de Stat din București. (Agerpres)

După recențele înțercării de la Oberhausen (R.F.G.) este campionatul mondial feminin pe echipe, care au reușit selecționarea a 14 țări, principala apreciere a specialiștilor este că șahul feminin marchează o considerabilă ascensiune valorică pe plan mondial. Afirmarea este ilustrată atât de pasionatul duel, inedit, al luipei direct pentru titlul suprem, cît și de dirzenia sporită ce a caracterizat neajortarea înțilnirii. În acest sens, una dintre cele mai reprezentative a fost partida Novera (R. D. Germană) — Troianska (Bulgaria), încheiată la egalitate după... o suită de mutări. Plină de dramatism a fost și partida dintre iugoslava Ivanovici și cehoslovaca Malypetrova, de rezultatul căreia depindea clasarea echipei iugoslave (în caz de victorie cu 2—0) pe loc de al treilea. Tensiunea nervoasă a fost atât de puternică, încît pe tablă au survenit neenumerate situații cu totul neprevăzute; deși avantajul a alternat cînd de o parte, cînd de alta, în cele din urmă s-a ajuns la un rezultat de egalitate. Au avut loc, însă, și cîteva partide ce au strălucit... amuzamentul spectacolului. Austria Hausner, de pildă, în înțilnirea cu olandeză Hemskeek, a comis o greșală atât de gravă, încît a trebuit să se recunoască învinșă la mutarea a noua, iar după numai cîteva zile, Liza Lane (S.U.A.) „a jînit cu orice preț” să doboare acest record cedînd partida cu Gheorghieva (Bulgaria) după cinci mutări! În altă ordine de idei, mi se pare interesant următoarea remarcă a unui ziarist vest-german: media de vîrstă a echipelor situate pe

primele patru locuri în clasament este de aproximativ 28 de ani. Avînd în vedere că „sportul minții” poate fi practicat pînă la o vîrstă înaintată, această medie este foarte scăzută, conferind componentelor echipei în cauză frumoase perspective. În sprijinul afirmării de mai sus voi da un exemplu edificator care, sper, nu va fi considerat ca o indiscreție: în meciul Danemarca — S.U.A. de anul de vîrstă a atîns 60 de ani. Caracteristica dominantă a competiției de la Oberhausen a fost însă evidentul echilibru valoric ilus-

Se dezvoltă relațiile prietenești româno-iraniene

Țara noastră primește astăzi ca oaspele pe Amir Abbas Hoveida, primul ministru al Iranului. Această vizită se înscrie pe linia legăturilor prietenești, de colaborare etatocitate între România și Iran.

În ultimii ani contactele și consultările la nivelul conducătorilor de stat ai celor două țări au devenit frecvente. Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a fost în două rânduri la Teheran: în octombrie 1961 și în iulie anul acesta. În timpul sederii sale, președintele Consiliului de Miniștri a fost primul de Majestatea Sa Imperială Șahinșah Aryamehr, a avut convorbiri cu premierul iranian. Înțilnirile, deosebit de cordiale, au prilejuit discuții privitoare la dezvoltarea continuă a relațiilor dintre cele două țări și trecerea în revistă a unor probleme actuale ale situației internaționale. În primăvara acestui an, la invitația președintelui Consiliului de Stat al României, Chivu Stoica, ne-a vizitat țara Majestatea Sa Imperială, Mohammad Reza Pahlavari Aryamehr, Șahinșahul Iranului. Vizitele reciproce permit o constatare, la fața locului, a posibilităților ce le oferă fiecare țară îmbogățirii schimburilor de valori materiale și spirituale. Din acest punct de vedere, Șahinșahul Iranului a avut în perioada călătoriei prin diferitele regiuni ale țării noastre posibilitatea să vadă și să constate personal realizările din economia și cultura României, față de care a adresat cuvinte elogioase. În comunicatul dat publicității, la încheierea călătoriei, se arată că cele două țări au subliniat cu satisfacție evoluția favorabilă a colaborării între România și Iran și au exprimat hotărîrea de a utiliza posibilitățile existente, mai ales în domeniul economic și cultural, în vederea dezvoltării continue, multilaterale a relațiilor reciproce, în folosul ambelor popoare.

Convorbirile româno-iraniene au avut o semnificație mai largă, evidențiată de comunicatarea sau apropierea pozițiilor celor două țări față de o serie de probleme internaționale. Evoluția relațiilor româno-iraniene este o măturare grăitoare a posibilităților de dezvoltare multilaterală a colaborării între state cu orînduirii sociale diferite. Cele două țări se înțilnesc pe platforma preocupării comune pentru menținerea și consolidarea păcii în lume, a sprijinirii oricărei acțiuni în direcția stabilirii încoadării internaționale, a dorinței de a milita pentru înțelegerea, colaborare și prietenie între popoare. Guvernele celor două țări consideră că spre atingerea acestui țel este imperios necesar ca relațiile dintre state să fie așezate pe temeiul respectării principiilor suveranității, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Neîndoiros, prezența în România a primului ministru iranian va constitui, odată în plus, un prilej de reafirmare a principiilor de care cele două țări și guvernele sînt călăuzite în politica lor externă, o ocazie de a caldini cunoșterea reciprocă și apropierea între statele noastre. România și Iranul au pus deja baze solide unei colaborări economice fructuoase, înțilniri deosebite în drepturi și avantaj reciproc. Pe linia tranzacțiilor comerciale existente, recent a fost încheiat acordul privind cooperarea economică și tehnică pentru producția de tractoare în Iran, a cărui aplicare va începe prin livrarea de către România în perioada 1966—1971 a unui număr de 15000 de tractoare. În țara noastră va fi instruit personal tehnic iranian; tehnicieni români vor acorda asistență tehnică pentru deservirea tractoarelor românești în Iran. România va asigura țării prietene proiecte și echipament, precum și asistență tehnică pentru a-și construi o uzină proprie de tractoare. Pînă atunci va fi montată în Iran o linie de asamblare cu o capacitate de 5000 de tractoare pe an, care va deveni, în fază finală, secție a uzinei. A fost parafat înțelegerea privind înființarea unei comisii mixte la nivel ministerial pentru dezvoltarea colaborării economice, tehnice și științifice între cele două țări, în special în domeniile industriei, comerțului și agriculturii.

Vizita premierului iranian va ocaziona explorarea unor noi posibilități pentru continuarea extinderii și intensificării a schimburilor dintre România și Iran, a cooperării economice. În plus, ea va stimula lărgirea schimbului de valori spirituale. Ca oaspele al țării noastre, premierul Hoveida va avea prilejul să cunoască nemijlocit sentimentele de prietenie și stimă pe care le nutrește poporul român față de talentatul popor iranian.

Opinia publică din România salută cu căldură sosirea premierului iranian și își exprimă convingerea că vizita sa va aduce o nouă contribuție la dezvoltarea relațiilor româno-iraniene, în folosul ambelor popoare.

Nicolae POPOVICI

CUM E VREMEA

Ieri în țară: vremea a fost frumoasă, cu cerul variabil, excepțiv Transilvania și Banat, undă vremea s-a menținut instabilă, cu cerul mai mult noros. Ploi locale și sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice, s-au semnalat în nord-vestul țării. Temperatură aerului la ora 14 era cuprinsă între 14 grade la Topolci, Dorohoi, Tg. Neamț, Vaslui și 26 grade la Bechet și Tr. Măgurele. În București: vremea s-a menținut frumoasă și călduroasă, cu cerul mai mult senin. Vîntul a suflat slab din sud-vest. Temperatura maximă a atîns 25 de grade. Timpul probabil pentru zilele de 29, 30 și 31 octombrie. În țară: vreme în general instabilă și în răcire, cu cerul schimbător. Vor cădea ploi locale. Vînt potrivit din sectorul vestic. Minimele vor fi cuprinse între minus 1 și 9 grade, iar maximele între 8 și 18 grade. În regiunea muntoasă se va semnala lapoviță. În București: vreme instabilă, cu cerul schimbător. Vor cădea ploi de scurtă durată. Vînt potrivit. Temperatura în scădere ușoară.

Am obținut medaliile de argint, o performanță care — de ce n-am spune — depășește cu puțin calculele noastre anterioare (ne propusese ca obiectiv principal locul III și, în același timp, să luptăm pentru locul II). La fel de adevărat este însă faptul că am scăpat „din mină” medaliile de aur la care aveam dreptul să aspirăm după victoria din runda inaugurală asupra reprezentativei Uniunii Sovietice — prima înfrîngere, și încă la un scor categoric (0—2), a definiilor titlului mondial. Departele de mine intenția de a justifica

DUPĂ CAMPIONATUL MONDIAL FEMININ DE ȘAH

Retrospectivă și speranțe

Retrospectivă și speranțe. Dorim ca cel puțin unul dintre titlurile mondiale — cel individual sau cel pe echipe — să fie adus la noi. Bineînțeles, nu fără o pregătire perseverentă, începînd cu primele competiții interne și internaționale. La noi în țară sînt mai multe jucătoare de aproximativ aceeași valoare cu componentele lotului reprezentativ, printre care Margareta Teodorescu, Rodica Reicher, Suzana Macce și altele; după părerea mea ele trebuie antrenate în cît mai multe competiții pentru a cîștiga experiență de concurs și pentru a oferi antrenorilor o bază mai largă de selecție. Tot în

acest sens aș face și următoarea remarcă: jucătoarea din U.R.S.S., Iugoslavia și R.D.G. se pregătesc individual cu cîte un maestru. La noi în țară nu se practică acest metodă, deși este cît se poate de utilă. Am avea foarte mult de cîștigat dacă federația de specialitate ar desemna pentru fiecare șahistă frunzăș cîte un maestru cu care acestea să-și desfășoare antrenamentele, sau măcar să-l poată consulta în timpul pregătirii de concurs.

Pînă la sfîrșitul anului vom lua parte la finalele campionatelor naționale individuale și pe echipe, la un meci amical cu reprezentativa R.S.S. Lituania. Anul viitor, calendarul competițional prevede meciul revanșă cu echipa R. D. Germane (se va juca la 8 mese), participarea la o serie de turnee internaționale individuale la Beverwijk, Belgrad, Ploiești, Budapesta, Moscova, Varne etc. Este foarte binevenită, de asemenea, inițiativa federației noastre de șah de a organiza un mare turneu internațional la care va fi invitată și campiona mondială, Nona Gaprindșvili. Toate aceste competiții vor constitui etape de pregătire pentru viitorul turneu al candidatoarei la titlul mondial programat în septembrie 1967 în Iugoslavia. Există destule tîmeuri și speranțe ca, în cadrul acestor importante confruntări, șahul românesc să confirme din nou valoarea sa internațională.

Elisabeta POLUHROIADE maistră internațională

Demonstrație în cartierul Saint-Denis din Paris pentru încetarea agresiunii S.U.A. în Vietnam

CORESPONDENȚA DIN PARIS

UN MILIARD PENTRU VIETNAM

Acesta este numele unei noi mișcări a cărei creștere a fost anunțată săptămîna trecută în Franța. Scopul ei: colectarea, pînă la sfîrșitul anului, a sumei de un miliard franci vechi și remiterea ei Crucii Roșii a R. D. Vietnam în semn de protest împotriva agresiunii americane în Vietnam. Noua mișcare, care grupează în sine cele mai diverse nuanțe politice, este patronată de aproximativ o mie de personalități din Franța. Printre semnatarii apelului lansat de mișcare se numără „grupul celor 29” autori ai manifestului ce aprobă politica externă a guvernului francez, ca și membri ai mișcărilor de ajutorare a poporului vietnamez existente în Franța. Rezultatul primelor zile de activitate este elocvent: au fost strîși peste 10 milioane de franci noi, echivalentul a 100 de milioane franci vechi.

Mișcarea „Un miliard pentru Vietnam” este doar una din formele prin care francezii își manifestă solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez și condamnă energic agresiunea americană. Pe zi ce trece, la Paris, ca și în alte orașe ale Franței se înmulțesc mișcările și demonstrațiile, campaniile de semnături, colectele, apelurile pentru pace și alte forme asemănătoare de protest.

„Treii mii de savanți americani au primit zilele acestea cite o scrisoare din Franța. Este o „scrisoare deschisă” semnată de 350 matematicieni și fizicieni francezi, în care aceștia își exprimă simpatia pentru acțiunile de protest ale multor savanți americani îndreptate împotriva politicii americane în Vietnam. Semnatarii scrisorii condamnă „războiul crud” și bombardarea sistematică a Vietnamului de nord cit și „crimele săvîșite în Vietnam cu toate mijloacele tehnicii moderne”.

29 de medici și cercetători francezi au adresat un apel opiniei publice franceze. Printre ei se numără și cei trei laureați ai premiului Nobel pentru medicină pe 1965: Jacques Monod, Francis Jacob și André Wolf, precum și profesorul brazilian Josué de Castro. Apelul este o vibrantă chemare adresată medicilor și oamenilor de știință din întreaga lume de a-și alătura protestele lor, de a cere încetarea imediată a agresiunii din Vietnam și respectarea dreptului poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta.

Dintre manifestările ultiimelor zile mai amintesc o adunare pentru pace în suburbia pariziană Saint Denis, o expoziție de stradă în cartierul gării, cu colecte, un miting de solidaritate în suburbia Vitry. „Pentru a opri crima, spunea la acest miting un deputat din cartier, pentru ca să nu se întindă la întreaga noastră planetă nu e decît o singură soluție: izolarea imperialismului american, singurul răspunzător de acest război”.

Cinci ambulanțe au părăsit Franța trezite trezite plecînd spre Vietnam pentru a alina suferințele celor ce luptă cu curaj pentru independența națională, contra agresiunii imperiale. Ele au fost cumpărate cu ajutorul unor expoziții itinerante la inițiativa mișcării pentru pace și a Confederației Generale a Muncii. Alte ambulanțe vor pleca în curînd spre aceeași destinație.

AL. GHEORGHIU

Conferința imposturii

Așa-numita «Conferință de la Manila» a dezvoltat clar planurile de extindere a agresiunii americane în Vietnam», scrie ziarul „NHAN DAN” din Hanoi.

Din documentele publicate după încheierea conferinței se poate trage concluzia, arată ziarul, că planurile americane în privința Vietnamului comportă extinderea războiului agresiv împotriva Vietnamului, intensificarea sprijinirii marionetelor de la Saigon, silirea poporului vietnamez să accepte condițiile dictate de agresori. «Dorințele de pace» exprimate de Johnson și ceilalți participanți la conferința de la Manila, sînt infirmate de prevederile înscrise în documentele date publicității după încheierea lucrărilor. „Nhan Dan” subliniază că prin crearea la Manila a unui «organism consulta-

tiv», S.U.A. întesc să transforme agresiunea din Vietnam într-un război colectiv. Cu toate planurile de la Manila — conchide ziarul — agresorii americani nu pot scăpa de izolare, împas și înfrîngere.

Correspondentul de la Manila al agenției FRANCE PRESSE constată: «Comunicatul, redactat după epurarea unor considerabile divergențe, nu conține nimic nou. În cel mai bun caz, conferința a răspuns unor imperative de politică internă ale unor sefi de stat sau de guvern în legătură cu alegerile ce se vor desfășura în țările respective... Președintele Johnson este principalul interesat, subliniază correspondentul — dar rămîne de văzut dacă va reuși să impresioneze pe alegătorii americani cînd se vor prezenta la vot, la 8 noiembrie».

Pierderi suferite de trupele agresoare

Guvernul de la Saigon a recunoscut într-un comunicat dat publicității joi că trupele saigoneze au suferit săptămîna trecută pierderi serioase apreciate de agenția France Presse ca „fiind cele mai grele de la începutul războiului”. Au fost uciși sau răniți 1 051 soldați saigonezi. Cele mai mari pierderi, precizează comunicatul, au fost înregistrate în cursul operațiunilor din delta fluviului Mekong. Comandamentul militar american a dezvoltat că, în aceeași săptămîină, în operațiunile des-

șurate de forțe armate combinate, americane și saigoneze, trupele americane au pierdut aproximativ 400 de soldați, morți sau răniți.

După un „antrac” de cîteva zile, datorat conferinței de la Manila, criza politică prin care trece guvernul de la Saigon reîntră în actualitate prin scrisoarea adresată de zece membri ai Consiliului Consultativ al armatei saigoneze care au amenințat pe generalul Ky că-și vor da demisia, dacă nu va soluționa problemele care au dus la demisia a 7 miniștri, anunțată înainte de intrarea de la Manila.

Conferința de presă a lui Gus Hall

NEW YORK 27 (Agerpres). — Guvernul S.U.A. trebuie să înceteze imediat bombardamentele asupra teritoriului Republicii Democrate Vietnam, a declarat secretarul general al Partidului Comunist din S.U.A., Gus Hall.

Luînd cuvîntul la o conferință de presă organizată la New York, el a condamnat agresiunea S.U.A. în Vietnam, arătînd că ea sîrșitește „un sentiment de decepție, indignare și o ură profundă” în întreaga lume. Conferința de la Manila nu oferă nici o bază pentru

reglementarea conflictului vietnamez.

Referitor la recente vizite pe care le-a făcut într-o serie de țări socialiste, secretarul general al P.C. din S.U.A. a declarat că a fost puternic impresionat de energia și încrederea popoarelor acestor țări în perspectiva lor, de succesele lor în domeniul industriei, agriculturii, științei și tehnicii. Lumea socialistă, a arătat el, și-a refăcut cu succes economia distrusă de război și a pășit într-un nou stadiu de dezvoltare.

Sensul remanierii ministeriale din Congo

După transmiterea știrii că generalul Mulamba a fost „desărcinat din funcția sa de prim ministru în guvernul congolez”, postul de redio Kinshasa a anunțat că generalul a fost numit „deocamdată” (gratuit) a fost acest cuvînt) ministru al apărării naționale, porfollu pe care pînă acum îl cumula președintele Mobutu cu funcția de șef de stat. Surse congoleze anunță că retragerea din postul de prim ministru a generalului Mulamba a fost cerută de înaltul comandament al armatei naționale congoleze, în cursul unor ședințe care au avut loc între 19 și 21 octombrie.

Șefii ANC repropunză fostului prim ministru poziția acestuia față de război împotriva guvernului central. Ei afirmă că se află în posesia unor documente „compromiștoare pentru generalul Mulamba în această afacere cu multe ramificații în exteriorul și interiorul țării”.

Comentînd această hotărîre, postul de radio Kinshasa a subliniat că este vorba de înlînțirea regimului prezidențial punîndu-se în felul acesta capăt „bifecălisimului executivii congoleze”, care „se transformase într-un

factor de înlînțire și îngreunare a reconstrucției naționale...”. După modificarea statutului politic al generalului Mulamba, un lucru devine din ce în ce mai limpede: în prezent, după părerea majorității observatorilor, președintele Mobutu înțelege să asigure guvernului controlul deplin al

CORESPONDENȚA DIN ALGER

Congoului. Confiscarea recentă a unui important lot de diamante de 36 000 de carate aparținînd companiei miniere „Bakwanga” destinată exportului constituie, după părerea acestora observatori, un nou pas spre întărirea controlului guvernamental asupra exporturilor.

Potrivit presei congoleze, prin închiderea recentă a 30 de consulate străine (occidentale) dispersate pe întreg teritoriul țării, președintele consideră că „a pus capăt unor centre de subversivitate a căror activitate era camuflată în spațiile așa-numite asistențe tehnico-economice” pe care

Conducătorii sovietici vor vizita Franța

MOSCOVA 27 (Agerpres). — La Moscova a fost dat publicității un comunicat oficial în care se arată că în timpul vizitei în U.R.S.S. a președintelui Franței, generalului de Gaulle, acesta a invitat pe L. Brejnev, A. Kosighin și N. Podgornii să facă o vizită în Franța.

În legătură cu aceasta, se spune în comunicat, cele două guverne au convenit că în prima jumătate a lunii decembrie 1966 A. Kosighin va face o vizită oficială în Franța. Vizitele lui L. Brejnev și N. Podgornii în Franța vor avea loc în 1967. Datele vor fi precizate ulterior.

Comunicat cehoslovaco-finlandez

PRAGA 27 (Agerpres). — În comunicatul cu privire la vizita ministrului de externe al Finlandei, Ahti Karjalainen, în Cehoslovacia, părțile și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu situația din Asia de sud-est și consecințele sale serioase pentru dezvoltarea internațională. Ei și-au exprimat, de asemenea, convingerea că reglementarea conflictului vietnamez trebuie să aibă loc pe baza acordurilor de la Geneva, respectîndu-se pe deplin dreptul inalienabil al poporului vietnamez de a-și hotărî singur viitorul.

Ministrii de externe al celor două țări au subliniat însemnătatea rezolvării definitive a problemelor securității europene, printre care și problema germană, pe cale pașnică. În acest sens, ambele părți au relevat importanța dezvoltării unor relații multilaterale și bilaterale pașnice și prietenești între statele europene, independență de sistemul lor social. Cei doi miniștri și-au exprimat părerea comună că o conferință bine pregătită în problemele securității europene ar fi utilă.

Ahti Karjalainen a invitat pe Vaclav David să facă o vizită în Finlanda.

Dezvoltarea economiei bulgare

SOFIA 27 (Agerpres). — La Sofia a fost dat publicității comunicatul Direcției Centrale de Statistică de la Sofia care prezintă rezultatele de la îndeplinirea planului de stat de dezvoltare a economiei naționale pe primele nouă luni ale acestui an. Întreprinderile industriale ale țării, se arată în comunicat, au îndeplinit planul producției globale în proporție de 104,9 la sută și au produs peste plan produse în valoare de 291 milioane leva. Producția realizată este aproape egală cu cea a întregului an 1964. Comparativ cu perioada corespunzătoare a anului trecut, producția a crescut cu 13,4 la sută.

Industria bulgară a produs 19 559 000 tone cărbune, 490 000 tone fontă, 332 000 tone laminat, 8 491 000 kWh energie electrică. Se așteaptă ca volumul global al producției agricole să depășească anul acesta prevederile planului, crescînd față de 1965 cu 12 la sută.

Plecarea spre patrie a tovarășului C. Mănescu

NEW YORK 27. — Trimisul special Agerpres Nicolae Ionescu transmite: Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, șeful delegației române la cea de-a 21-a

sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a părăsit joi după-amiază New Yorkul, îndreptîndu-se spre patrie.

La îmbarcarea pe bordul transatlanticului „France”, ministrul român a fost condus de Mircea Malita, adjunct al ministrului afacerilor externe, ambasadorul Gheorghe Diaconescu, reprezentantul permanent al țării noastre la O.N.U., Petre Bălăceanu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României la Washington, membri ai delegației și al misiunii permanente a țării noastre la O.N.U., ziaristi.

La Paris a luat ființă „Academia lumii latine”

PARIS 27 (Agerpres). — La Paris a luat ființă o nouă academie, „Academia lumii latine”. La ședința inaugurală a consiliului de conducere al noii academii au luat parte, printre alții, Jacques Rueff, cancelarul Institutului Franței, Maurice Goussier, secretar permanent al Academiei franceze, și alte personalități culturale. Au fost prezente Republici Socialiste România la Paris, și sefi altor misiuni diplomatice. Ședința a fost prezidată de J. Torres-Bodet, membru al Institutului Franței.

Academia va cuprinde 100 de personalități culturale și științifice din țări de limbă romanică. Ea va avea cinci secții: literare, științe exacte, științe umaniste, arte și o secție generală și va fi condusă de un consiliu. Pentru anii 1966-1967, consiliul a ales ca președinte pe J. Torres-Bodet, iar ca primvicepreședinte pe Jacques Rueff.

Vizita în R.D.G. a delegației de activiști ai C.C. al P.C.R.

BERLIN 27. — Corespondentul Agerpres St. Deju transmite: Delegația de activiști ai C.C. al P.C.R. condusă de tovarășul Gheorghe Rosu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Bacău al P.C.R., care la invitația C.C. al P.S.U.G. face o vizită în R.D.G. în schimb de experiență, a fost primită joi de Günter Mittag, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. Înălțirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

În cursul șederii lor în R.D.G., oaspeții români au vizitat regiunile Rostock, Halle, Schwerin și Frankfurt pe Oder, combinațiile chimice Buna și Leuna, combinațiile electrochimice Bitterfeld, rafinăria de la Schwedt, precum și alte întreprinderi.

La 27 octombrie, ambasadorul Republicii Socialiste România în R.D.G., Nicolae Ghenea, a oferit un cotețel în cinstea delegației de activiști ai C.C. al P.C.R.

ÎNTREVEDERE MĂNESCU — U THANT

NEW YORK 27 (Agerpres). — Joi dimineața, înainte de plecării sale din New York, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, s-a întâlnit cu secretarul general al O.N.U., U Thant.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire desfășurată într-o atmosferă prietenească, cordială.

Manifestări ale prieteniei coreeano-cubane

PHENIAN 27 (Agerpres). — La Phenian a avut loc o recepție în cinstea delegației de partid și guvernamentale cubane. Luînd cuvîntul la recepție, Kim Ir Sen, secre-

tar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, și Osvaldo Dorticos Torrado, membru al Secretariatului al Biroului Politic al C.C. al R.P.D. Cuban, președintele Republicii Cuba, au vorbit despre prietenia și solidaritatea ce unesc cele două popoare, despre apărarea revoluției cubane prin toate mijloacele și necesitatea de a se acorda sprijin activ luptei juste duse de poporul vietnamez împotriva agresiunii americane. În cuvîntul său, Kim Ir Sen a declarat: „Actuala situație impune ca unitatea lagărului socialist și solidaritatea mișcării comuniste internaționale să fie întărite mai mult ca oricînd”.

Cu prilejul vizitei delegației cubane, la Phenian a avut loc un miting, la care au luat cuvîntul Toi En Ghen, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, și Raul Castro Ruz, membru al Biroului Politic, al doilea secretar al C.C. al P.C. Cuban, locțiitor al primului ministru și ministrul forțelor armate revoluționare ale Cubei.

Declarația R. D. Germane adresată O.N.U.

NEW YORK 27 (Agerpres). — Guvernul R. D. Germane a adresat președintelui celei de-a 21-a sesiuni a Adunării Generale o declarație în care își exprimă hotărîrea de a acorda sprijin oricăror măsuri de natură să ducă la o reală dezarmare și destindere internațională. În declarație este reafirmată hotărîrea R. D. Germane de a renunța la arma nucleară, dacă R. F. a Germaniei va da dovadă de aceeași hotărîre.

Guvernul R. D. Germane, se arată în declarație, intenționează să contribuie la convocarea și ținerrea unei conferințe internaționale în scopul încheierii unui acord cu privire la interzicerea folosirii armelor nucleare.

Experiență cu o rachetă teleghidată cu focos nuclear în R. P. Chineză

PEKIN 27 (Agerpres). — După cum anunță agenția China Nouă, la 27 octombrie 1966, China a efectuat pe teritoriul său o experiență cu o rachetă teleghidată cu focos nuclear. Racheta teleghidată a efectuat zborul normal, iar focosul nuclear a lovit cu precizie ținta la distanța stabilită, efectuînd o explozie nucleară.

Experimentarea și dezvoltarea de arme nucleare de către R. P. Chineză, se spune în comunicat, se face în scop de apărare, cu țelul final de

distrugere a armelor nucleare. Declarația solemnă înca o dată, se arată în încheierea comunicatului, că niciodată și în nici o împrejurare China nu va fi prima care va folosi armele nucleare. Ca și pînă acum, poporul și guvernul chinez vor continua să ducă o luptă neabătută, împreună cu toate celelalte popoare și țări iubitoare de pace din lumea întreagă, pentru țelul nobil al interzicerii depline și distrugerii complete a armelor nucleare.

SITUAȚIA POLITICĂ LA BONN

DEMISIA MINIȘTRILOR LIBER-DEMOCRAȚI Cancelarul Erhard va alcătui un guvern minoritar

BONN 27 (Agerpres). — Cei patru miniștri liber-democrați, Erich Mende, vicecancelar și ministru pentru problemele întregii Germanii, Rolf Dahlgren, ministru de finanțe, Ewald Bucher, ministru

pentru locuințe, și Walter Scheel, ministrul cooperării economice, și-au anunțat demisia din guvernul vest-german.

Demisia a survenit ca urmare a dezacordului. Partidului liber-democrat față de intenția partidului U.C.D./U.C.S. și a cancelarului Erhard de a înlăunța deficitul de 4 miliarde prezăcut în proiectul de buget pe anul 1967 prin instituirea unor noi impozite.

BONN 27 (Agerpres). — Cancelarul Erhard a hotărît joi, potrivit relatărilor agenției Associated Press, să alcătuiască un guvern minoritar compus numai din membri ai Uniunii creștin-democrate. Această hotărîre a fost adoptată după demisia celor patru miniștri liber-democrați. Pentru prima dată de la constituirea ei, Republica Federală a Germaniei va avea un guvern care nu dispune de majoritatea în Bundestag.

LA REUNIUNEA AELS SE MANIFESTĂ

Nemulțumire față de tendința de încălcare a intereselor naționale

LISABONA 27. — Trimisul special H. Liman, transmis: La Cascais, în apropiere de Lisabona, au început joi lucrările Consiliului ministerial al Asociației Europene a Liberului Schimb (A.E.L.S.).

Una din problemele dezbătute va fi apropierea de Piața comună. În această privință, în rîndurile membrilor A.E.L.S. există păreri diferite, unii dintre ei manifestînd nemulțumire față de tendința de încălcare a intereselor naționale sub pretextul „sacrificiului” necesar pentru asociație.

În ședința de joi, șeful Departamentului politic elvețian, Willy Spühler, s-a pronunțat în favoarea apărării intereselor naționale. Adăugînd că interesele țărilor A.E.L.S. ar fi mai bine reprezentate într-o organizație europeană mai largă, cuprînzînd și pe „cei șapte”, dar eliberată de spiritul supranațional, delegatul elvețian a atras atenția asupra importanței „semnelor de destindere ce se manifestă din partea Europei de est”. Vicecancelarul Austriei, F. Bock, a pus un accent puternic pe necesitatea comerțului cu țările socialiste, subliniînd că schimbările Austriei cu Europa sîrșitează în creștere anual în medie cu 15 la sută.

La Cairo își desfășoară lucrările un seminar consacrat problemelor luptei antiimperialiste în Africa. Participă reprezentanți a 35 de țări africane. În clipă: Yousef es Sibai, secretar general al Consiliului de solidaritate al țărilor Astei și Africii, deschizînd lucrările seminarului